

Euroopan unionin virallinen lehti

L 81

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

21. maaliskuuta 2012

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/5/EU, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, neuvoston direktiivin 2000/75/EY muuttamisesta bluetongue-tautia vastaan rokottamisen osalta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/6/EU, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY muuttamisesta mikroyhteisöjen osalta ⁽¹⁾ 3

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 243/2012/EU, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012, monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta ⁽¹⁾ 7

Hinta: 3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

★ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 244/2012, annettu 16 päivänä tammikuuta 2012, rakennusten energiatehokkuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU täydentämisestä vahvistamalla vertailumenetelmäkehys rakennusten ja rakennusosien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten ⁽¹⁾	18
★ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 245/2012, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012, asetuksen (EY) N:o 1187/2009 muuttamisesta Dominikaaniseen tasavaltaan vietävien maidon ja maitotuotteiden osalta	37
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 246/2012, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	39
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 247/2012, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012, asetuksella (EY) N:o 620/2009 hallinnoitavassa korkealaatuisen naudanlihan tariffikiintiössä maaliskuuta 2012 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten myöntämisestä	41
Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 248/2012, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012, sokerialan tuotteiden tuontitodistusten jättämisen keskeyttämisen peruuttamisesta eräissä tariffikiintiöissä	42

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/5/EU,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

neuvoston direktiivin 2000/75/EY muuttamisesta bluetongue-tautia vastaan rokottamisen osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä 20 päivänä marraskuuta 2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/75/EY ⁽³⁾ vahvistetaan bluetongue-taudin valvontaa koskevat säännöt sekä sen torjunta- ja hävittämistoimenpiteet, mukaan lukien suoja- ja valvontavyöhykkeiden perustamista sekä bluetongue-taudin rokotteiden käyttöä koskevat säännöt.
- (2) Unionissa on aiemmin rekisteröity vain yksittäisiä bluetongue-tautiviruksen tiettyjen serotyypin esiintymisiä. Näitä esiintymisiä oli pääasiassa unionin eteläisissä osissa. Direktiivin 2000/75/EY antamisen jälkeen ja erityisesti bluetongue-tautiviruksen serotyypin 1 ja 8 ilmetyä unionissa vuosina 2006 ja 2007 bluetongue-tautivirus

on levinnyt unionissa laajemmalle, ja se saattaa muodostua endeemiseksi tietyillä alueilla. Sen vuoksi kyseisen viruksen leviämisen torjunta on vaikeutunut.

- (3) Direktiivissä 2000/75/EY vahvistetut säännöt bluetongue-tautia vastaan rokottamisesta perustuvat kokemuksiin, joita on saatu käytettäessä niin sanottuja muunnettuja eläviä rokotteita tai eläviä heikennettyjä rokotteita, jotka olivat ainoat saatavilla olevat rokotteet direktiivin antamisen aikaan. Kyseisten rokotteiden käyttö voi johtaa epätoivottuun rokoteviruksen leviämiseen rokottamattomiin eläimiin.
- (4) Viime vuosina on uuden teknologian ansiosta tullut saataville inaktivoituja bluetongue-taudin rokotteita, joista ei aiheudu vaaraa epätoivotusta rokoteviruksen leviämisestä rokottamattomiin eläimiin. Näiden rokotteiden laaja käyttö vuosien 2008 ja 2009 rokotusohjelmien aikana on parantanut tautitilannetta merkittävästi. Nykyisin ollaan laajalti sitä mieltä, että inaktivoitujen rokotteiden käyttö on paras keino bluetongue-taudin torjuntaan ja kliinisten tautitapausten ennaltaehkäisyyn unionissa.
- (5) Jotta voitaisiin varmistaa bluetongue-tautiviruksen leviämisen tehokkaampi torjunta ja vähentää maatalousalalle taudista aiheutuvaa rasitetta, on aiheellista muuttaa direktiivissä 2000/75/EY vahvistettuja nykyisiä rokotussääntöjä siten, että rokotetuotannon viimeaikainen tekninen kehitys otetaan huomioon.
- (6) Jotta uusista säännöistä olisi hyötyä vuoden 2012 rokotuskaudella, tämän direktiivin olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (7) Tässä direktiivissä säädetyillä muutoksilla olisi tarkoitus joustavoittaa rokotussääntöjä ja ottaa myös huomioon se, että nykyisin on saatavilla inaktivoituja rokotteita, joita voidaan käyttää menestyksekkäästi myös niiden alueiden ulkopuolella, joilla on voimassa eläinten liikkumista koskevia rajoituksia.

⁽¹⁾ EUVL C 132, 3.5.2011, s. 92.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 7. huhtikuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 15. joulukuuta 2011 (EUVL C 46 E, 17.2.2012, s. 15). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. helmikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74.

(8) Lisäksi elävien heikennettyjen rokotteiden käyttöä ei olisi suljettava pois, edellyttäen että toteutetaan asianmukaisia varotoimenpiteitä, sillä niiden käyttö saattaa yhä olla tarpeellista tietyissä olosuhteissa, kuten silloin, kun ilmenee uusi bluetongue-tautiviruksen serotyyppi, jota vastaan ei ehkä ole saatavilla inaktivoituja rokotteita.

(9) Sen vuoksi direktiiviä 2000/75/EY olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2000/75/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklaan alakohta seuraavasti:

”j) ’elävillä heikennetyillä rokotteilla’ rokotteita, jotka on tuotettu muuntamalla luonnossa esiintyviä bluetongue-tautivirussoluaatteja sarjasiirrostuksilla kudosisijelmässä tai alioasteella olevissa kananmunissa.”

2) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

1. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomais voi päättää sallia rokotteiden käytön bluetongue-tautia vastaan, edellyttäen että

- tällainen päätös perustuu kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tekemän erityisen riskinarvioinnin tuloksiin;
- komissiolle ilmoitetaan asiasta ennen tällaisten rokotusten suorittamista.

2. Aina kun käytetään eläviä heikennettyjä rokotteita, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomais määrittää

- suojavyöhykkeen, joka koostuu vähintään rokotusalueesta;
- valvontavyöhykkeen, joka koostuu sellaisesta unionin alueen osasta, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen rajojen ulkopuolelle.”

3) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

”d) toteutettava 20 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytyt toimenpiteet, erityisesti järjestämällä mahdollinen rokottaminen tai toteuttamalla muita vaihtoehtoisia toimenpiteitä.”

4) Korvataan 8 artiklan 2 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) Valvontavyöhykkeen on muodostuttava sellaisesta unionin alueen osasta, joka ulottuu vähintään 50 kilometriä suojavyöhykkeen rajojen ulkopuolelle ja jolla ei ole suoritettu bluetongue-tautia vastaan rokotusta elävillä heikennetyillä rokotteilla 12 edellisen kuukauden aikana.”

5) Korvataan 10 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. kielletään bluetongue-tautia vastaan rokottaminen elävillä heikennetyillä rokotteilla.”

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 23 päivänä syyskuuta 2012. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säädökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säädöksiä viimeistään 24 päivästä syyskuuta 2012.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
N. WAMMEN

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2012/6/EU,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

yhtiömuodoltaan tietyntyyppisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY muuttamisesta mikroyhteisöjen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Maaliskuun 8 ja 9 päivänä 2007 kokoontunut Eurooppa-neuvosto korosti päätelmässään, että hallinnollisten rasitteiden vähentäminen on tärkeää Euroopan talouden elvyttämisen kannalta ja että tarvitaan vahvaa yhteistä pyrkimystä hallinnollisten rasitteiden vähentämiseksi Euroopan unionissa.
- (2) Tilinpäätökset on määritelty eräaksi ensisijaiseksi alaksi, jolla unionissa voidaan vähentää yritysten hallinnollisia rasitteita.
- (3) Komission suosituksessa 2003/361/EY ⁽³⁾ määritellään mikroyritykset, pienet yritykset ja keski-suuret yritykset. Jäsenvaltioiden kanssa käydyissä keskusteluissa on kuitenkin ilmennyt, että mainitussa suosituksessa mikroyritysten kokoa koskevat arviointiperusteet voivat tilinpäätöstarkoituksia ajatellen olla liian korkeat. Tämän vuoksi olisi luotava mikroyritysten alaryhmä, niin kutsutut mikroyhteisöt, joihin sovellettavat taseen loppusumman ja nettoliikevaihdon suuruutta koskevat arviointiperusteet olisivat alhaisemmat kuin mikroyritysten osalta säädetty.
- (4) Mikroyhteisöt harjoittavat liiketoimintaa pääsääntöisesti paikallisella ja alueellisella tasolla, ja niillä ei ole rajat

ylittävää toimintaa ollenkaan tai se on vähäistä. Lisäksi ne ovat merkittäviä uusien työpaikkojen luomisen, tutkimus- ja kehitystoiminnan edistämisen ja uuden taloudellisen toiminnan syntymisen kannalta.

- (5) Mikroyhteisöillä on rajalliset resurssit noudattaen vaatuvia säädännäisiä vaatimuksia. Niihin sovelletaan kuitenkin usein samoja rahoitusta koskevia raportointisääntöjä kuin suurempiin yrityksiin. Nämä säännöt aiheuttavat niille taakan, joka ei ole suhteessa niiden kokoon ja on siksi pienimmille yrityksille suhteeton suurempiin yrityksiin verrattuna. Sen vuoksi olisi voitava vapauttaa mikroyhteisöt tietyistä velvoitteista, jotka saattavat aiheuttaa niille tarpeettoman raskaan hallinnollisen taakan. Mikroyhteisöjen olisi kuitenkin edelleen noudatettava mahdollista kansallista velvollisuutta pitää kirjaa liiketoimistaan ja rahoitustilanteestaan.
- (6) Koska yritysten, joihin tässä direktiivissä asetettuja kokoa koskevia arviointiperusteita sovelletaan, lukumäärä vaihtelee huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen ja koska mikroyhteisöjen toiminta ei vaikuta tai vaikuttaa vain vähän rajat ylittävään kauppaan tai sisämarkkinoiden toimintaan, jäsenvaltioiden olisi otettava näiden arviointiperusteiden erilainen vaikutus huomioon direktiivin kansallisessa täytäntöönpanossa.
- (7) Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon omien markkinoidensa erityisolosuhteet ja -tarpeet tehdessään päätöksiä siitä, kuinka ne panevat tai panevatko ne täytäntöön mikroyhteisöjärjestelmän neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽⁴⁾ puitteissa.
- (8) Mikroyhteisöjen on otettava huomioon tilikauteen liittyvät tulot ja menot riippumatta tällaisen tulon tai menon saanti- tai maksupäivästä. Ennakkomaksujen ja siirtosaamisten sekä siirtovelkojen laskeminen saattaa kuitenkin olla työlästä mikroyhteisöille. Näin ollen jäsenvaltioille olisi annettava lupa vapauttaa mikroyhteisöt tällaisten erien laskemisesta ja esittämisestä siltä osin kuin tällaiset vapautukset koskevat muita kuin raaka-aine- ja tarvikke-kustannuksia, poistoja, henkilöstökuluja ja veroja. Tällä tavoin voidaan vähentää suhteellisen pienten taseiden laskemiseen liittyvää hallinnollista rasitusta.
- (9) Tilinpäätösten julkistaminen voi olla työlästä mikroyhteisöille. Samanaikaisesti jäsenvaltioiden on tarpeen varmistaa tämän direktiivin noudattaminen. Tämän mukaisesti jäsenvaltioiden olisi sallittava vapauttaa mikroyhteisöt

⁽¹⁾ EUVL C 317, 23.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2010 (EUVL C 349 E, 22.12.2010, s. 111), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 12. syyskuuta 2011 (EUVL C 337 E, 18.11.2011, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. helmikuuta 2012.

⁽³⁾ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

⁽⁴⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

yleisestä julkistamisvaatimuksesta edellyttäen, että tasetiedot annetaan asianmukaisesti kansallisen lainsäädännön mukaisesti vähintään yhdelle nimetylle toimivaltaiselle viranomaiselle ja että tiedot toimitetaan kaupparekisteriin, niin että jäljennös on saatavissa pyynnöstä. Tällaisissa tapauksissa ei sovellettaisi direktiivin 78/660/ETY 47 artiklassa säädettyä velvoitetta julkistaa tilinpäätösasiakirjat direktiivin 2009/101/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

- (10) Tämän direktiivin tarkoituksena on antaa jäsenvaltioille mahdollisuus luoda yksinkertainen mikroyhteisöjä koskeva rahoitusraportoinnin kehys. Käypien arvojen käyttäminen voi vaatia yksityiskohtaisten tietojen antamista selvittämään perustaa, jonka pohjalta tiettyjen erien käypä arvo on määritetty. Koska mikroyhteisöjä koskeva järjestelmä johtaa hyvin rajallisten tietojen antamiseen tilinpäätöksen liitetiedoissa, mikroyhteisöjen tilinpäätösten käyttäjät eivät voisi tietää, onko tuloslaskelmassa ja taseessa esitetyissä luvuissa käytetty käypä arvo. Jotta tällaisille käyttäjille voidaan antaa tältä osin varmuus, jäsenvaltiot eivät siten saisi sallia tai edellyttää mikroyhteisöjen, jotka hyödyntävät jotakin tämän direktiivin nojalla niiden käytävissä olevaa vapautusta, käyttävän käypää arvoa perustana tilinpäätöksensä laadinnassa. Mikroyhteisöt, jotka haluavat käyttää tai joiden on tarpeen käyttää käypää arvoa, voivat edelleen tehdä niin käyttämällä muita tämän direktiivin mukaisia järjestelmiä, jos jäsenvaltio sallii tällaisen käytön tai sitä vaatii.
- (11) Kun jäsenvaltiot päättävät siitä, kuinka ne panevat tai panevatko ne täytäntöön mikroyhteisöjärjestelmän direktiivin 78/660/ETY soveltamisalalla, niiden olisi varmistettava, että mikroyhteisöt, jotka on määrä konsolidoida konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽²⁾ mukaisesti, käyttävät riittävän yksityiskohtaisia tilinpäätöstietoja tähän tarkoitukseen ja että tähän direktiiviin sisältyvät poikkeukset eivät vaikuta velvollisuuteen laatia konsolidoidut tilinpäätökset direktiivin 83/349/ETY mukaisesti.
- (12) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on mikroyhteisöjen hallinnollisen taakan vähentäminen, vaan se voidaan vaikutuksensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (13) Direktiivi 78/660/ETY olisi näin ollen muutettava tämän mukaisesti,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

Huomautus: Direktiivin 2009/101/EY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 48 artiklan toiseen kohtaan.

⁽²⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 78/660/ETY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 78/660/ETY seuraavasti:

- 1) Lisätään artikla seuraavasti:

"1 a artikla

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää vapautuksia tietyistä tässä direktiivissä säädetystä velvoitteista 2 ja 3 kohdan mukaisesti sellaisten yhtiöiden osalta, joiden osalta seuraaviin arviointiperusteisiin liittyvistä kolmesta raja-arvosta kaksi ei ylitä tilinpäätöspäivänä (mikroyhteisöt):

a) taseen loppusumma: 350 000 euroa;

b) nettoliikevaihto: 700 000 euroa;

c) työntekijöitä tilikautena keskimäärin: 10.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa 1 kohdassa tarkoitettuja yhtiöitä joistakin tai kaikista seuraavista velvoitteista:

a) velvoite esittää "ennakkomaksut ja siirtosaamiset" sekä "siirtovelat" 18 ja 21 artiklan mukaisesti;

b) jos jäsenvaltio käyttää tämän kohdan a alakohdassa esitettyä mahdollisuutta, se voi sallia kyseisten yhtiöiden, mutta ainoastaan 3 kohdan b alakohdan vi alakohdassa tarkoitettujen muiden kulujen osalta, poiketa 31 artiklan 1 kohdan d alakohdasta siltä osin kuin on kyse "ennakkomaksujen" ja "siirtosaamisten" sekä "siirtovelkojen" huomioon ottamisesta, edellyttäen, että tästä on ilmoitettu tilinpäätöksen liitetiedoissa tai tämän kohdan c alakohdan mukaisesti taseen lopussa;

c) velvoite laatia liitetietoja 43–45 artiklan mukaisesti edellyttäen, että tämän direktiivin 14 artiklassa, 43 artiklan 1 kohdan 13 alakohdassa ja direktiivin 77/91/ETY^(*) 22 artiklan 2 kohdassa vaaditut tiedot ilmoitetaan taseen lopussa;

d) velvoite laatia toimintakertomus tämän direktiivin 46 artiklan mukaisesti edellyttäen, että direktiivin 77/91/ETY 22 artiklan 2 kohdassa vaaditut tiedot ilmoitetaan tilinpäätöksen liitetiedoissa tai tämän kohdan c alakohdan mukaisesti taseen lopussa;

e) velvoite julkistaa tilinpäätös 47–50 a artiklan mukaisesti edellyttäen, että siihen sisältyvät tasetiedot annetaan asianmukaisin tavoin kansallisen lainsäädännön mukaisesti vähintään yhdelle kyseisen jäsenvaltion nimeämälle toimivaltaiselle viranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen on muu kuin direktiivin 2009/101/EY (**) 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu keskusrekisteri, kaupparekisteri tai yhtiörekisteri, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava annetut tiedot rekisteriin.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen yhtiöiden:

a) soveltuviin tapauksiin laatia pelkästään lyhennetyn taseen, jossa esitetään erikseen ainakin ne erät, joita edeltää 9 tai 10 artiklassa kirjain. Mikäli sovelletaan 2 kohdan a alakohdtaa, 9 artiklan otsakkeen ”Vastaavaa” alla oleva erä E sekä otsakkeen ”Vastattavaa” alla oleva erä D tai 10 artiklassa olevat erät E ja K on jätettävä pois taseesta;

b) soveltuviin tapauksiin laatia pelkästään lyhennetyn tuloslaskelman, jossa esitetään erikseen ainakin seuraavat erät:

i) nettoliikevaihto;

ii) muut tulot;

iii) aine- ja tarvikekustannukset;

iv) henkilöstökulut;

v) poistot;

vi) muut kulut;

vii) verot;

viii) voitto tai tappio.

4. Jäsenvaltiot eivät saa sallia tai vaatia 7 a jakson soveltamista mikroyhteisöihin, jotka käyttävät jotakin 2 ja 3 kohdassa säädetystä vapautuksesta.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen yhtiöiden osalta 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti laadittujen tilinpäätösten katsotaan antavan 2 artiklan 3 kohdassa edellytetyn oikean ja riittävän kuvan ja näin ollen 2 artiklan 4 ja 5 kohtaa ei sovelleta tällaisiin tilinpäätöksiin.

6. Jos yhtiö tilinpäätöspäivänä ylittää 1 kohdassa säädettyihin arviointiperusteisiin liittyvistä kolmesta raja-arvosta kaksi tai ei enää ylitä niitä, tämä vaikuttaa 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn poikkeuksen soveltamiseen vain, jos näin tapahtuu sekä kuluvana että edeltävänä tilikautena.

7. Edellä 1 kohdassa euroina ilmaistut rahamäärät muunetaan niiden jäsenvaltioiden, jotka eivät ole ottaneet euroa

käyttöön, kansalliseksi valuutaksi nämä rahamäärät määrittävän direktiivin voimaantulopäivänä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistun vaihtokurssin mukaan.

8. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu taseen loppusumma on joko 9 artiklassa olevan kohdan ”Vastaavaa” erissä A–E tarkoitettujen tai 10 artiklan erissä A–E tarkoitettujen varojen määrä. Mikäli sovelletaan 2 kohdan a alakohdtaa, 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu taseen loppusumma on joko 9 artiklassa olevan kohdan ”Vastaavaa” erissä A–D tarkoitettujen tai 10 artiklan erissä A–D tarkoitettujen varojen määrä.

(*) Toinen neuvoston direktiivi 77/91/ETY, annettu 13 päivänä joulukuuta 1976, niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi osakeyhtiöitä perustettaessa sekä niiden pääomaa säilytettäessä ja muutettaessa (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 1).

Huomautus: Direktiivin 2009/101/EY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 48 artiklan toiseen kohtaan.

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/101/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, niiden takeitten yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 54 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi (EUVL L 258, 1.10.2009, s. 11).

Huomautus: Direktiivin 2009/101/EY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Lissabonin sopimuksen 5 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleennumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 48 artiklan toiseen kohtaan.”

2) Korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot voivat 4 artiklan 1 ja 2 kohdasta poiketen säätää sijoitusyhtiöiden ja rahoitushallintayhtiöiden (financial holding companies) tilinpäätöksille erityiset kaavat, jos nämä kaavat antavat näistä yhtiöistä 2 artiklan 3 kohdassa edellytettyä vastaavan kuvan. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää 1 a artiklassa säädettyjä vapautuksia sijoitusyhtiöiden tai rahoitushallintayhtiöiden osalta.”

3) Korvataan 53 a artikla seuraavasti:

”53 a artikla

Jäsenvaltiot eivät saa myöntää 1 a, 11 ja 27 artiklassa, 43 artiklan 1 kohdan 7 a ja 7 b alakohdassa sekä 46, 47 ja 51 artiklassa säädettyjä vapautuksia sellaisten yhtiöiden osalta, joiden arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa tarkoitettulla tavalla.”

*2 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan, jos ja kun ne päättävät hyödyntää jotakin direktiivin 78/660/ETY 1 a artiklassa säädettyä mahdollisuutta, ottaen erityisesti huomioon kansallisen tilanteen niiden yhtiöiden lukumäärän osalta, joita mainitun artiklan 1 kohdassa määritellyt kokoa koskevat arviointiperusteet koskevat. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*3 artikla***Kertomus**

Komissio antaa viimeistään 10. huhtikuuta 2017 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle

kertomuksen mikroyhteisöjen tilanteesta ottaen erityisesti huomioon kansallisen tilanteen sellaisten yhtiöiden lukumäärän osalta, jotka täyttävät kokoa koskevat arviointiperusteet, ja julkistamisvaatimusta koskevasta poikkeuksesta aiheutuvan hallinnollisten rasitusten vähentämisen osalta.

*4 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*5 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 243/2012/EU,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 2012,

monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY ⁽³⁾ mukaisesti komissio voi antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säädösehdotuksia monivuotisten radiotaajuuspolitiikkaa koskevien ohjelmien perustamiseksi. Näissä ohjelmissa olisi vahvistettava poliittiset suuntaviivat ja tavoitteet radiotaajuuksien käytön strategiselle suunnittelulle ja yhdenmukaistamiselle sähköisen viestinnän verkkoihin ja palveluihin sovellettavien direktiivien mukaisesti. Näiden poliittisten suuntaviivojen ja tavoitteiden olisi liityttävä sisämarkkinoiden luomisen ja toiminnan edellyttämien taajuuksien saatavuuteen ja tehokkaaseen käyttöön. Radiotaajuuspoliittisella ohjelmalla, jäljempänä 'ohjelma', olisi tuettava Eurooppa 2020 -strategiasta 3 päivänä maaliskuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa ja Euroopan digitaalistrategiasta 26 päivänä elokuuta 2010 annetussa komission tiedonannossa määritettyjä tavoitteita ja keskeisiä toimia, ja ohjelma on yksi sisämarkkinoiden toimenpidepaketista 11 päivänä marraskuuta 2010 annettuun komission tiedonantoon sisältyvistä 50 ensisijaisesta toimesta.

⁽¹⁾ EUVL C 107, 6.4.2011, s. 53.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. toukokuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2011 (EUVL C 46 E, 17.2.2012, s. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. helmikuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

(2) Tällä päätöksellä ei olisi rajoitettava voimassa olevan unionin lainsäädännön eikä etenkin radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY ⁽⁴⁾, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY ⁽⁵⁾, sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY ⁽⁶⁾, direktiivin 2002/21/EY eikä Euroopan yhteisön radiotaajuuspolitiikan sääntelyjärjestelmästä (radiotaajuuspäätös) 7 päivänä maaliskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 676/2002/EY ⁽⁷⁾ soveltamista. Tällä päätöksellä ei myöskään olisi rajoitettava kansallisella tasolla unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettavia toimenpiteitä, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin, eikä jäsenvaltioiden oikeutta järjestää taajuutensa ja käyttää niitä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä puolustukseen liittyviä tarkoituksia varten.

(3) Taajuudet ovat olennaisen tärkeä julkinen resurssi keskeisille toimialoille ja palveluille, joita ovat esimerkiksi matkaviestintä, langaton laajakaistaviestintä ja satelliittiviestintä, televisio- ja radiolähetystoiminta, liikenne, radiopainannus sekä erilaiset sovellukset, kuten hälytysjärjestelmät, kauko-ohjauslaitteet, kuulolaitteet, mikrofonit ja lääketieteelliset laitteistot. Taajuuksia hyödynnetään julkisissa palveluissa, kuten yleiseen turvallisuuteen liittyvissä palveluissa väestönsuojelu mukaan luettuna, sekä tieteellisessä toiminnassa, kuten meteorologiassa, kaukokartoituksessa, radioastronomiassa ja avaruustutkimuksessa. Silmä, että taajuuksia voi saada helposti käyttöön, on merkitystä myös sähköisen viestinnän mahdollisuuden tarjoamiselle, erityisesti niiden kansalaisten ja yritysten saataville, jotka ovat sijoittautuneet syrjäisille tai harvaanasutuille alueille, kuten maaseudulle tai saarille. Taajuuksien sääntely vaikuttaa näin ollen talouteen, turvallisuuteen, terveyteen, yleiseen etuun, kulttuuriin, tieteeseen, sosiaalisiin olosuhteisiin, ympäristöön ja teknisiin näkökohtiin.

⁽⁴⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 1.

- (4) Olisi omaksuttava uudenlainen taloudellinen ja yhteiskunnallinen lähestymistapa taajuuksien hallintaan, jakamiseen ja käyttöön. Tällä lähestymistavalla olisi pyrittävä erityisesti sellaisen taajuuspolitiikan toteuttamiseen, jonka tavoitteena on varmistaa taajuuksien käytön suurempi tehokkuus, parempi taajuuksien suunnittelu ja suoja kilpailun vastaiselta toiminnalta.
- (5) Taajuuksien käytön unionin tason strategisella suunnittelulla ja yhdenmukaistamisella olisi tuettava langattoman sähköisen viestinnän palvelujen ja laitteiden sisämarkkinoita ja taajuuksien käyttöä edellyttäviä muita unionin politiikan osa-alueita ja luotava näin uusia mahdollisuuksia innovointiin ja työpaikkojen syntymiseen ja samalla edesautettava talouden elpymistä ja sosiaalista integraatiota koko unionissa ottaen samalla huomioon taajuuksien suuri yhteiskunnallinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo.
- (6) Taajuuksien asianmukaisen käytön yhdenmukaistaminen voi olla hyödyllistä myös sähköisten viestintäpalvelujen laadun kannalta, ja se voi auttaa merkittäväällä tavalla synnyttämään mittakaavaetuja, jotka alentavat sekä langattomien verkkojen käyttöönoton kustannuksia että langattomista laitteista kuluttajille aiheutuvia kustannuksia. Tätä varten unioni tarvitsee politiikkaohjelman, joka kattaa kaikkien sellaisten unionin toimialojen sisämarkkinat, joihin liittyy taajuuksien käyttöä, kuten sähköisen viestinnän, tutkimuksen, teknologian kehittämisen sekä avaruus-, liikenne-, energia- ja audiovisuaalisen alan.
- (7) Ohjelmalla olisi edistettävä kilpailua ja autettava osaltaan luomaan perusta todellisille digitaalisille sisämarkkinoille.
- (8) Ohjelmalla olisi tuettava erityisesti Eurooppa 2020 -strategiaa, koska langattomat palvelut tarjoavat valtavia mahdollisuuksia edistää tietopohjaista taloutta, kehittää ja tukea tieto- ja viestintäteknikasta riippuvaisia aloja ja poistaa digitaalinen kahtiajako. Erityisesti audiovisuaalisten mediapalvelujen ja verkkosivustojen kasvava käyttö lisää kysyntää nopeuden ja kattavuuden osalta. Ohjelma on myös Euroopan digitaalistrategian yksi avaintoiminto, jolla pyritään luomaan nopea laajakaistainternet tulevaisuuden verkottunutta tietopohjaista taloutta varten ja jonka kunnianhimoisena tavoitteena on taata laajakaistayhteyksien yleinen saatavuus. Se, että tarjotaan mahdollisimman suuret kiinteän ja langattoman verkon laajakaistanopeudet ja -kapasiteetit, auttaa osaltaan saavuttamaan tavoitteen, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä on yleisesti saatavilla vähintään nopeudella 30 Mbit/s toimiva yhteys ja vähintään puolet unionin talouksista voi käyttää laajakaistaa vähintään nopeudella 100 Mbit/s, mikä on tärkeää talouskasvun ja yleisen kilpailukykyyn edistämisen kannalta ja tarpeen, jotta voidaan saavuttaa digitaalisten yhtenäismarkkinoiden kestävä taloudelliset ja yhteiskunnalliset hyödyt. Ohjelman olisi myös tuettava ja edistettävä muita unionin alakohtaisia politiikkoja, kuten kestävää ympäristöpolitiikkaa ja kaikkien unionin kansalaisten taloudellista ja yhteiskunnallista osallisuutta. Koska langattomat sovellukset ovat tärkeitä myös innovoinnin kannalta, ohjelma tukee keskeisellä tavalla myös unionin innovointipolitiikkaa.
- (9) Ohjelmalla olisi luotava perusta tulevalle kehitykselle, jonka myötä unioni voi ottaa johtoaseman langattomien laajakaistayhteyksien nopeuksien, liikkuvuuden, kattavuuden ja kapasiteetin osalta. Tällainen johtava asema on välttämätön kilpailukykyisten digitaalisten sisämarkkinoiden luomiseksi ja sisämarkkinoiden avaamiseksi sitä kautta kaikille unionin kansalaisille.
- (10) Ohjelmassa olisi määriteltävä jäsenvaltioille ja unionin toimielimille pääperiaatteet ja -tavoitteet vuoteen 2015 saakka sekä hahmoteltava yksittäiset täytäntöönpanotoimet. Vaikka taajuuksien hallinta kuuluukin vielä pääasiallisesti kansalliseen toimivaltaan, sen olisi oltava voimassa olevan unionin lainsäädännön mukaista ja sen olisi mahdollistettava unionin politiikan eri osa-alueiden toteuttaminen.
- (11) Ohjelmassa olisi otettava huomioon myös päätös N:o 676/2002/EY sekä Euroopan posti- ja telehallintojen konferenssin, jäljempänä 'CEPT', tekninen asiantuntemus, jotta taajuuksista riippuvaisia unionin politiikkoja, joista Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat sopineet, voidaan toteuttaa teknisillä täytäntöönpanotoimenpitein, ottaen huomioon, että tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa aina, kun se on tarpeen jo olemassa olevien unionin politiikkojen täytäntöönpanemiseksi.
- (12) Taajuuksien saanti helposti käyttöön saattaa edellyttää innovatiivisia lupamenettelyjä, kuten taajuuksien tai infrastruktuurien yhteiskäyttöä, joiden soveltamista unionissa voitaisiin mahdollisesti helpottaa määrittelemällä parhaat käytännöt ja kannustamalla tiedonvaihtoon sekä määrittelemällä taajuuksien käytölle tietyt yhteisiä ehtoja tai pyrkimällä lähentämään tällaisia ehtoja toisiinsa. Yleisvaltuutukset, jotka ovat kaikkein kevin luvanmyöntämistyyppi, ovat erityisen edullinen vaihtoehto silloin, kun ei ole riskiä haitan aiheuttamisesta muiden palvelujen kehitykselle.
- (13) Vaikka niin kutsutut kognitiiviset teknologiat ovat vielä teknisesti kehittämissä vaiheissa, niitä olisi jo ryhdyttävä tutkimaan tarkemmin, myös helpottamalla satelliittipaikannukseen perustuvaa tiedonvaihtoa.
- (14) Taajuuksien käyttöoikeuksien kauppa, yhdistettynä joustaviin käyttöehtoihin, voisi merkittävästi edesauttaa talouskasvua. Tästä syystä olisi direktiivin 2002/21/EY nojalla välittömästi sallittava kaupankäynti sellaisilla taajuuskaistoilla, joilla joustava käyttö on unionin lainsäädännön perusteella jo mahdollistettu. Tällaisten taajuuskaistojen osalta sovellettavia valtuutusehtoja ja -menettelyjä koskevien parhaiden käytäntöjen vaihto sekä yhteiset toimenpiteet taajuuksien käyttöoikeuksien sellaisen kaupan estämiseksi, joka saattaa johtaa määräävän markkina-aseman syntymiseen samoin kuin siihen, että

hankitut käyttöoikeudet jäävät perusteettomasti käyttämättä, helpottaisivat näiden toimenpiteiden yhteensovitetun käyttöönottoa kaikissa jäsenvaltioissa ja tällaisten oikeuksien hankintaa koko unionissa. Mahdollisuuksien mukaan olisi edistettävä taajuuksien yhteiskäyttöä (tai rinnakkaisista käyttöä) – jossa ennalta määräämätön määrä riippumattomia käyttäjiä ja/tai laitteita voi tarkasti määriteltujen ehtojen mukaisesti käyttää samalle taajuusalueelle kuuluvia taajuuksia samanaikaisesti tietyllä maantieteellisellä alueella – rajoittamatta kuitenkaan direktiivin 2002/20/EY säännösten soveltamista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen osalta.

- (15) Kuten Euroopan digitaalistrategiassa korostetaan, langaton laajakaista on tärkeä keino piristää kilpailua, lisätä kuluttajien valinnanvaraa ja mahdollistaa yhteydet maaseudulla ja muilla alueilla, joilla kiinteän verkon laajakaitaan käyttöönotto on vaikeaa tai taloudellisesti kannattamatonta. Taajuuksien hallinnoinnilla saatetaan kuitenkin vaikuttaa kilpailuun muuttamalla markkinatoimijoiden asemaa tai vaikutusvaltaa esimerkiksi, jos taajuuksien nykykäyttäjät saavat perusteetonta kilpailuetua. Taajuuksien saatavuuden rajallisuus, varsinkin kun soveltuvimmita taajuuksista tulee pulaa, voi luoda esteen uusien palvelujen ja sovellusten markkinoillepääsulle ja häitää innovointia ja kilpailua. Uusien taajuuksien käyttöoikeuksien hankkiminen muun muassa taajuuksien käyttöoikeuksien siirron tai vuokraamisen tai muunlaisten käyttäjien välisen siirtojen kautta ja uusien joustavien taajuuksien käyttöehtojen käyttöönotto saattaa vaikuttaa vallitsevaan kilpailutilanteeseen. Jäsenvaltioiden olisi siksi toteutettava ennakkoon tai jälkikäteen tarvittavia sääntelyllisiä toimenpiteitä (esimerkiksi tehtävä olemassa oleviin oikeuksiin muutoksia, estettävä tietyt taajuuksien käyttöoikeuksien hankinnat, asetettava taajuuksien varastoon keräämistä ja taajuuksien tehokasta käyttöä koskevia ehtoja, jollaisiin viitataan direktiivissä 2002/21/EY, rajoitettava kunkin yrityksen käytössä olevien taajuuksien määrää tai vältettävä taajuuksien käyttöoikeuksien liiallista kasautumista) kilpailun vääristymisen välttämiseksi direktiivin 2002/20/EY ja taajuusalueista, jotka varataan yleiseurooppalaisen solukkojärjestelmän digitaalisen maanpäällisen matkaviestinliikenteen yhteen sovitettuun käyttöönottoon yhteisössä, 25 päivänä kesäkuuta 1987 annetun neuvoston direktiivin 87/372/ETY⁽¹⁾ (GSM-direktiivi) perustana olevien periaatteiden mukaisesti.
- (16) Kartoittamalla taajuuksien nykyistä käyttöä sekä analysoimalla taajuuksien teknologian kehityssuuntauksia, tulevia tarpeita ja kysyntää erityisesti 400 MHz:n ja 6 GHz:n välisellä taajuusalueella pitäisi olla mahdollista tunnistaa sellaiset taajuusalueet, joiden käyttöä voitaisiin tehostaa, ja selvittää mahdollisuudet taajuusalueiden rinnakkaiselle käytölle, josta hyötyisivät sekä kaupallinen että julkinen sektori. Menetelmässä, jolla toteutetaan taajuuksien nykyistä käyttöä koskeva kartoitus ja pidetään tätä kartoitusta yllä, olisi otettava asianmukaisesti huomioon viranomaisille aiheutuva hallinnollinen rasite, ja pyrittävä minimoimaan se. Sen vuoksi nykyisestä taajuuksien käytöstä tehtävässä kartoituksessa sovellettavaa menetelmää laadittaessa olisi otettava täysimääräisesti huomioon tiedot,

joita jäsenvaltiot toimittavat taajuuksien käyttöä yhteisössä koskevien tietojen yhdenmukaisesta saatavuudesta 16 päivänä toukokuuta 2007 tehdyn komission päätöksen N:o 2007/344/EY⁽²⁾ perusteella.

- (17) Direktiivillä 1999/5/EY yhdenmukaistettavilla standardeilla on keskeinen merkitys tehokkaaseen taajuuksien käyttöön pääsemisessä, ja niissä olisi otettava huomioon taajuuksien yhteiskäytön osalta oikeudellisesti määritellyt ehdot. Myös muiden kuin radioteknisiä sähkö- ja elektroniikkalaitteita ja verkkoja koskevien eurooppalaisten standardien yhteydessä olisi vältettävä aiheuttamasta häiriötä taajuuksien käyttöön. Langattomien laitteiden ja sovellusten määrän ja tiheyden lisääntymisen kumulatiiviset vaikutukset aiheuttavat yhdessä taajuuksien käyttökohteiden moninaisuuden kanssa haasteita nykyisille tavoille hallita häiriötä. Näitä olisi näin ollen tarkasteltava ja arvioitava uudelleen yhdessä vastaanotinten ominaisuuksien ja pidemmälle kehittyneiden häiriönestomekanismien kanssa.
- (18) Jäsenvaltioilla olisi oltava tarvittaessa mahdollisuus ottaa käyttöön siirtymäkustannuksiin liittyviä korvaustoimenpiteitä.
- (19) Euroopan digitaalistrategiassa asetettujen tavoitteiden mukaisesti langaton laajakaista voisi merkittävästi edesauttaa talouden elpymistä ja kasvua, jos saatavilla on riittävästi taajuuksia, taajuuksien käyttöoikeudet myönnetään nopeasti ja taajuuskauppa sallitaan markkinoiden muutokseen sopeutumiseksi. Digitaalistrategialla pyritään tuomaan kaikkien unionin kansalaisten ulottuville vuoteen 2020 mennessä vähintään nopeudella 30 Mbit/s toimiva laajakaistaliittymä. Näin ollen taajuudet, jotka jo kuuluvat komission olemassa olevien päätösten soveltamisalaan, olisi saatettava käyttöön mainittujen päätösten edellytysten mukaisesti. Valtuutusmenettely olisi markkinakysynnästä riippuen toteutettava direktiivin 2002/20/EY mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä maanpäällisen verkon viestinnän osalta, jotta langaton laajakaista voitaisiin tuoda helposti kaikkien saataville, mikä koskee erityisesti taajuusalueita, jotka on osoitettu käyttöön komission päätöksillä 2008/411/EY⁽³⁾, 2008/477/EY⁽⁴⁾ ja 2009/766/EY⁽⁵⁾. Satelliitivälitteiset laajakaistaliittymät voisivat olla nopea ja toteuttamiskelpoinen ratkaisu maanpäällisen verkon laajakaistapalvelujen täydentämiseen ja kattavuuden varmistamiseen unionin kaikkein syrjäisimmillä seuduilla.

⁽²⁾ EUVL L 129, 17.5.2007, s. 67.

⁽³⁾ Komission päätös 2008/411/EY, tehty 21 päivänä toukokuuta 2008, taajuusalueen 3 400–3 800 MHz käytön yhdenmukaistamisesta sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan yhteisössä pystyviä maanpäällisiä järjestelmiä varten (EUVL L 144, 4.6.2008, s. 77).

⁽⁴⁾ Komission päätös 2008/477/EY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2008, taajuusalueen 2 500–2 690 MHz käytön yhdenmukaistamisesta sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan yhteisössä pystyviä maanpäällisiä järjestelmiä varten (EUVL L 163, 24.6.2008, s. 37).

⁽⁵⁾ Komission päätös 2009/766/EY, tehty 16 päivänä lokakuuta 2009, taajuusalueiden 900 MHz ja 1 800 MHz käytön yhdenmukaistamisesta yleiseurooppalaisten sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaan yhteisössä pystyviä maanpäällisiä järjestelmiä varten (EUVL L 274, 20.10.2009, s. 32).

⁽¹⁾ EYVL L 196, 17.7.1987, s. 85.

- (20) Taajuuksien käytön joustavuutta olisi mahdollisuuksien mukaan lisättävä, jotta edistettäisiin innovointia ja nopeita laajakaistayhteyksiä, joiden avulla yritykset voivat vähentää kustannuksiaan ja lisätä kilpailukykyään ja jotka mahdollistavat uusien interaktiivisten verkkopalvelujen kehittämisen esimerkiksi koulutuksen ja terveyden sekä yleishyödyllisten palvelujen alalla.
- (21) Sillä, että Euroopassa olisi lähes 500 miljoonaa nopeaa laajakaistaa käyttävää kansalaista, edistettäisiin osaltaan sisämarkkinoiden kehittämistä muodostamalla sellainen maailmanlaajuisesti ainutlaatuinen käyttäjien vähimmäismäärä, jonka myötä tuotaisiin uusia mahdollisuuksia kaikkien alueiden ulottuville, tuotettaisiin lisäarvoa kaikille käyttäjille ja annettaisiin unionille valmiudet nousta maailman johtavaksi osaamistaloudeksi. Laajakaistan nopea yleistymisen on siksi ratkaisevaa Euroopan tuottavuuden kehittymisen kannalta ja sellaisten uusien ja pienten yritysten syntymisen kannalta, jotka voivat olla johtavia eri aloilla, esimerkiksi terveydenhoidon, tuotannon ja palvelujen aloilla.
- (22) Kansainvälinen teleliitto arvioi vuonna 2006, että International Mobile Telecommunications-2000 (IMT-2000) -järjestelmän ja kehittyneiden IMT-järjestelmien (eli 3G- ja 4G-matkapuhelinviestinnän) kehittämisen tulevaisuudessa edellyttämä taajuuksien kaistanleveys nousisi 1 280–1 720 MHz:iin vuonna 2020 kaupallisen matkapuhelinalan osalta kullakin Kansainvälisen teleliiton alueella Eurooppa mukaan lukien. On syytä panna merkille, että edellä mainituista luvuista matalampi (1 280 MHz) on joidenkin maiden osalta sovellettavia vaatimuksia korkeampi. Lisäksi joissakin maissa edellytetään vielä suurempaa tasoa kuin edellä mainittu korkeampi luku (1 720 MHz). Molemmat näistä luvuista sisältyvät taajuksiin, jotka ovat jo käytössä tai joiden käyttö on suunnitteilla IMT-järjestelmiä edeltävissä järjestelmissä, IMT-2000-järjestelmässä ja sen kehittyneemmissä versioissa. Mikäli vaadittavia taajuuksia ei vapauteta, mieluiten niin, että se tapahtuu yhdenmukaisesti koko maailmassa, matkapuhelinverkkojen kapasiteettirajoitukset vaikeuttavat uusien palveluiden kehittämistä ja talouskasvun synnyttämistä.
- (23) 800 MHz:n taajuusalue (790–862 MHz) soveltuu optimaalisesti laajojen alueiden kattamiseen langattomilla laajakaistapalveluilla. Kyseinen taajuusalue olisi lähtökohtaisesti vapautettava sähköisten viestintäpalvelujen käyttöön unionissa vuoteen 2013 mennessä, koska tekniset ehdot on yhdenmukaistettu päätöksellä 2010/267/EU ja koska analogiset televisiolähetykset on määrä lopettaa 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä taajuusylijäämän vapautumisen helpottamisesta Euroopan unionissa 28 päivänä lokakuuta 2009 annetun komission suosituksen⁽¹⁾ mukaisesti ja asia on sääntelyn näkökulmasta edennyt jäsenvaltioissa nopeasti. Pidemmällä aikavälillä voitaisiin harkita myös lisätaajuuksia riippuen tutkimustuloksista, teknologian kehityssuuntauksista sekä taajuuksien tulevasta tarpeista ja kysynnästä. Koska 800 MHz:n taajuuksilla pystytään toteuttamaan laaja peittoalue, niiden käyttöoikeuksiin voitaisiin liittää myös kattavuusvelvoitteita.
- (24) Langattoman laajakaistan tarjoamien mahdollisuuksien lisääminen on avainasemassa uusien jakelualustojen tarjoamiseksi kulttuurialalle ja siten tien raivaamiseksi alan tullevalle menestyksekkäälle kehitykselle.
- (25) Langattomien liityntäjärjestelmien, myös langattomien lähiverkkojen, tämänhetkiset taajuudet, jotka niille on jaettu ilman erityistä toimilupaa, voivat osoittautua riittämättömiksi. Taajuuksien nykykäyttöä ja uusien taajuuksien tarvetta koskevan kartoituksen yhteydessä ja riippuen siitä, miten taajuuksia käytetään muihin tarkoituksiin, olisi arvioitava, onko tarpeen ja mahdollista laajentaa langattomille liityntäjärjestelmille, mukaan lukien langattomille lähiverkoille, taajuusalueilla 2,4 GHz ja 5 GHz jaettuun toimiluvista vapautettuja taajuuksia.
- (26) Vaikka lähetystoiminta on edelleen sisällön keskeinen jakelualusta, koska se on vielä edullisin massajakelualusta, langaton tai kiinteän verkon laajakaista ja muut uudet palvelut tarjoavat kulttuurialalle uusia mahdollisuuksia monipuolistaa jakelualustojensa kirjoa, toimittaa tilauspalveluja ja hyödyntää tietoliikenteen huomattavaan kasvuun liittyviä taloudellisia mahdollisuuksia.
- (27) Monivuotisen ohjelman painopisteiden edistämiseksi edellytetään, että jäsenvaltiot ja komissio yhteistyössä toimien tukevat tavoitetta, jonka mukaan unionin pitäisi voida nousta johtavaan asemaan langattoman sähköisen viestinnän laajakaistapalveluissa vapauttamalla riittävästi uusia taajuuksia kustannustehokkaimmilla taajuusalueilla, jolloin kyseisten palveluiden saatavuus yleistyi, ja että ne saavuttavat tämän tavoitteen.
- (28) Koska yhteinen lähestymistapa ja mittakaavaedut ovat erittäin tärkeitä kehitettäessä laajakaistaviestintää koko unionissa ja ehkäistäessä kilpailun vääristymistä ja markkinoiden pirstaloitumista jäsenvaltioiden välillä, olisi yhteisesti määriteltävä jäsenvaltioiden kesken ja komission kanssa tietyt valtuutusehtoja ja -menettelyjä koskevat parhaat käytännöt. Tällaisiin ehtoihin ja menettelyihin voisivat kuulua kattavuusvelvoitteet, taajuuksien lohkokoko, käyttöoikeuksien myöntämisen ajoitus, matkaviestinnän virtuaaliverkko-operaattorien mahdollisuudet käyttää taajuuksia sekä taajuuksien käyttöoikeuksien voimassaoloaika. Näitä ehtoja ja menettelyjä olisi sovellettava langattomaan viestintään osoitettuihin taajuusalueisiin, joihin kohdistuvia oikeuksia voidaan siirtää tai vuokrata, koska taajuuskaupalla on suuri merkitys taajuuksien käytön tehostamisen ja langattomien laitteiden ja palvelujen sisämarkkinoiden kehittämisen kannalta.
- (29) Lisätaajuuksia saatetaan tarvita muilla aloilla, kuten liikenteessä (turvallisuussovellukset, tiedotusjärjestelmät, liikenteenhallintajärjestelmät), tutkimuksessa ja kehittämisessä, sähköisessä terveydenhuollossa ja osallistavaan tietoyhteiskuntaan liittyvissä sovelluksissa sekä tarvittaessa väestönsuojelussa ja pelastuspalvelussa, ottaen huomioon, että näillä aloilla käytetään yhä enemmän videokuvan ja datan siirtoa nopean ja aiempaa tehokkaamman palvelun mahdollistamiseksi. Innovointia voidaan helpottaa, jos

⁽¹⁾ EUVL L 308, 24.11.2009, s. 24.

- taajuuspolitiikan ja tutkimus- ja kehittämistoiminnan välille saadaan syntymään optimaalinen yhteisvaikutus ja laaditaan tarvittavat selvitykset taajuuksien eri käyttökohteiden välisestä radioteknisestä yhteensopivuudesta. Lisäksi Euroopan yhteisön seitsemännen tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelman (2007–2013) puitteissa harjoitetusta tutkimuksesta saadut tulokset edellyttävät sellaisten esimerkiksi kognitiiviseen radioon tai sähköiseen terveydenhuoltoon liittyvien hankkeiden taajuustarpeiden selvittämistä, joilla saatava olla suurta taloudellista tai investointipotentiaalia erityisesti pk-yritysten kannalta. Tutkimus- ja kehittämistoiminnan ja tieteellisen käytön ylläpitämiseksi olisi varmistettava myös riittävä suoja haitallisilta häiriöiltä.
- (30) Eurooppa 2020 -strategiassa asetetaan ympäristöpoliittisia tavoitteita kestäväan, energiatehokkaaseen ja kilpailukykyiseen talouteen pääsemiseksi, esimerkiksi parantamalla energiatehokkuutta 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä. Tieto- ja viestintätekniikkasektorilla on tässä tärkeä tehtävä, kuten Euroopan digitaalistrategiassa korostetaan. Ehdotettuja toimia ovat muun muassa tiedonsiirtoa hyödyntävien älykkäiden energianhallintajärjestelmien (älyverkkojen ja -mittareiden) unionin laajuisen käyttöönoton nopeuttaminen energiankulutuksen vähentämiseksi sekä älykkäiden liikennejärjestelmien ja älykkään liikenteenhallinnan kehittäminen liikennesektorin hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi. Radiotaajuustekniikan tehokas käyttö voisi auttaa vähentämään myös radiolaitteiden energiankulutusta ja pienentää ympäristövaikutusta maaseudulla ja syrjäisillä alueilla.
- (31) Väestön suojele sähkömagneettisilta kentiltä, joka on keskeistä kansalaisten hyvinvoinnin kannalta, olisi otettava täysimääräisesti huomioon yhdenmukaisessa lähestymistavassa taajuusvaltuuksiin unionissa. Väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz–300 GHz) altistumisen rajoittamisesta 12 päivänä heinäkuuta 1999 annettua neuvoston suositusta 1999/519/EY ⁽¹⁾ noudatettaessa on olennaisen tärkeää varmistaa, että terveyteen kohdistuvia taajuuksien käytön ionisoivia ja ionisoimattomia vaikutuksia tarkkaillaan jatkuvasti, mikä koskee myös todellisia kumulatiivisia vaikutuksia, joita eri taajuuksien käytöstä yhä useamman tyyppisissä laitteissa voi aiheutua.
- (32) Keskeiset yleiseen etuun liittyvät tavoitteet, kuten ihmishengen turvaaminen, edellyttävät koordinoitua teknisiä ratkaisuja pelastus- ja hätäpalvelujen yhteentoimivuuteen jäsenvaltioiden välillä. Turvallisuuteen liittyvien palvelujen ja laitteiden kehittämistä ja vapaata liikkuvuutta sekä innovatiivisten yleiseurooppalaisten tai yhteentoimivien turvallisuus- ja hätäpalveluratkaisujen kehittämistä varten olisi yhdenmukaiselta pohjalta asetettava saataville riittävästi taajuuksia. Tutkimukset ovat osoittaneet, että unionissa tarvitaan seuraavien viiden–kymmenen vuoden aikana lisää yhdenmukaistettuja alle 1 GHz:n taajuuksia väestönsuoja- ja pelastuspalvelutarkoituksiin käytettävälle mobiililaajakaistapalveluille.
- (33) Taajuuksien sääntelyllä on vahvoja rajat ylittäviä tai kansainvälisiä ulottuvuuksia syistä, jotka liittyvät radiosignaalin etenemiseen ilmassa, radioviestintäpohjaisista palveluista riippuvaisten markkinoiden kansainväliseen luonteeseen sekä tarpeeseen välttyä haitallisilta häiriöiltä maiden välillä.
- (34) Euroopan unionin tuomioistuimen asiaa koskevan oikeuskäytännön mukaisesti tilanteissa, joissa kansainvälisen sopimuksen kohde kuuluu osittain unionin ja osittain jäsenvaltioiden toimivaltaan, on olennaisen tärkeää huolehtia läheisestä yhteistyöstä jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten välillä. Tämä yhteistyövelvoite, jonka sisältöä on selvennetty vakiintuneessa oikeuskäytännössä, johtuu unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainvälistä edustusta koskevasta yhtenäisyyden periaatteesta.
- (35) Jäsenvaltiot saattavat myös tarvita tukea taajuuskoordinointiin kahdenvälisissä neuvotteluissa unionin naapurimaiden kanssa, jäsenehdokasmaat ja liittyvät maat mukaan luettuina, voidakseen täyttää taajuuskoordinointiin liittyvät unionin tason velvoitteensa. Tuen pitäisi myös auttaa välttämään häiriöiden aiheutumista ja tehostamaan taajuuksien käyttöä sekä lähentämään taajuuksien käyttötapoja myös unionin rajoja laajemmalti.
- (36) Tämän päätöksen tavoitteiden saavuttamiseksi on tärkeää tehostaa taajuuspolitiikan ja taajuuksien hallinnan unionin tason koordinoitua nykyisiä institutionaalisia puitteita, myös sellaisten asioiden osalta, jotka koskevat suoraan kahta tai useampaa jäsenvaltiota, niin, että jäsenvaltioiden viranomaisten toimivalta ja asiantuntemus otetaan täysimääräisesti huomioon. Olennaista on myös standardointielinten, tutkimuslaitosten ja CEPT:n välinen yhteistyö ja koordinointi.
- (37) Jotta voidaan varmistaa tämän päätöksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (38) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitetta, joka on monivuotisen radiotaajuuspoliittisen ohjelman perustaminen, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

⁽¹⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 59.⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (39) Komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän päätöksen mukaisesti saavutetuista tuloksista sekä suunnitelluista tulevista toimista.
- (40) Komissio on ehdotustaan laatiessaan ottanut mahdollisimman tarkasti huomioon komission päätöksellä 2002/622/EY⁽¹⁾ perustetun radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän lausunnon,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tällä päätöksellä perustetaan monivuotinen radiotaajuuspoliittinen ohjelma taajuuksien käytön strategista suunnittelua ja yhdenmukaistamista varten sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi taajuuksia käyttävillä unionin toimialoilla, kuten sähköinen viestintä, tutkimus, teknologian kehittäminen ja avaruus, liikenne, energia-ala ja audiovisuaalinen ala.

Tämä päätös ei vaikuta riittävän taajuusalan saatavuuteen unionin muilla politiikanaloilla, kuten väestönsuojelu ja pelastuspalvelu sekä yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka.

2. Tällä päätöksellä ei rajoiteta voimassa olevan unionin lainsäädännön soveltamista, varsinkaan direktiivien 1999/5/EY, 2002/20/EY ja 2002/21/EY sekä päätöksen N:o 676/2002/EY, jollei tämän päätöksen 6 artiklasta muuta johdu, soveltamista eikä kansallisella tasolla unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden soveltamista.

3. Tällä päätöksellä ei rajoiteta sellaisten kansallisella tasolla täysimääräisesti unionin lainsäädännön mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden soveltamista, joilla pyritään yleisen edun mukaisiin, erityisesti sisällön sääntelyyn ja audiovisuaalialan politiikkaan liittyviin tavoitteisiin.

Tällä päätöksellä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta järjestää taajuutensa ja käyttää niitä yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä puolustukseen liittyviä tarkoituksia varten. Jos tällä päätöksellä tai 6 artiklassa määriteltyjen taajuusalueiden osalta tämän päätöksen perusteella hyväksytyillä toimenpiteillä vaikutetaan taajuuksiin, joita jäsenvaltio käyttää yksinomaan ja välittömästi yleiseen turvallisuuteensa tai puolustukseensa liittyviä tarkoituksia varten, jäsenvaltio voi tarvitsemassaan määrin jatkaa tällaisen taajuuskaistan käyttämistä yleiseen turvallisuuteen ja puolustukseen liittyviä tarkoituksia varten, kunnes ne järjestelmät poistetaan käytöstä, jotka tämän päätöksen tai tämän päätöksen perusteella hyväksytyin toimenpiteen voimaantulon ajankohtana käyttävät tällaista taajuuskaistaa. Kyseisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle asianmukaisesti päätöksestään.

2 artikla

Yleiset sääntelyperiaatteet

1. Jäsenvaltioiden on avoimesti tehtävä yhteistyötä keskenään ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa seuraavien yleisten sääntelyperiaatteiden johdonmukainen soveltaminen koko unionissa:

- a) sovelletaan kaikkein asianmukaisinta ja hallinnollisesti mahdollisimman kevyttä valtuutusjärjestelmää siten, että taajuuksien käytössä päästään mahdollisimman suureen joustavuuteen ja tehokkuuteen. Tällaisen valtuutusjärjestelmän on perustuttava puolueettomiin, läpinäkyviin, syrjimättömiin ja oikeasuhteisiin arviointiperusteisiin;
- b) edistetään sisämarkkinoiden kehittämistä tukemalla tulevien unionin laajuisten digitaalisten palvelujen syntymistä ja tehostamalla toimivaa kilpailua;
- c) edistetään kilpailua ja innovointia sekä otetaan huomioon teknisestä laadusta tarkoituksena helpottaa laajakaistapalvelujen saatavuutta ja vastata tehokkaalla tavalla langattoman dataliikenteen kasvuun;
- d) määriteltäessä taajuuksien käytön teknisiä ehtoja otetaan täysimääräisesti huomioon asiaan kuuluva unionin oikeus, mukaan lukien se, joka koskee väestön sähkömagneettisille kentille altistumisen rajoittamista;
- e) edistetään mahdollisuuksien mukaan teknologia- ja palveluneutraaliutta taajuuksien käyttöoikeuksien kohdalla.

2. Sähköiseen viestintään sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa määriteltyjen yleisten sääntelyperiaatteiden lisäksi seuraavia erityisperiaatteita direktiivin 2002/21/EY 8 a, 9, 9 a ja 9 b artiklan ja päätöksen N:o 676/2002/EY mukaisesti:

- a) sovelletaan teknologia- ja palveluneutraaliuden periaatteita oikeuksiin käyttää taajuuksia sähköisen viestinnän verkoissa ja palveluissa sekä radiotaajuuksien yksittäisten käyttöoikeuksien siirtoon tai vuokraukseen;
- b) edistetään radiotaajuuksien käytön yhdenmukaistamista unionissa siten, että otetaan huomioon tarve varmistaa taajuuksien käytön vaikuttavuus ja tehokkuus;
- c) helpotetaan langattoman dataliikenteen ja laajakaistapalvelujen lisäämistä erityisesti suosimalla joustavuutta ja edistetään innovointia ottaen huomioon tarve välttää häiriöiden aiheutumista ja varmistaa palvelun tekninen laatu.

3 artikla

Poliittiset tavoitteet

Jäsenvaltioiden ja komission on tämän päätöksen painopisteiden mukaisesti tehtävä yhteistyötä tukeakseen seuraavia poliittisia tavoitteita ja saavutukseen ne:

- a) kannustetaan taajuuksien tehokasta hallintaa ja käyttöä, jotta voidaan mahdollisimman hyvin vastata taajuuksien kasvavaan kysyntään taajuuksien suuri yhteiskunnallinen, kulttuurinen ja taloudellinen arvo huomioon ottaen;

⁽¹⁾ EYVL L 198, 27.7.2002, s. 49.

- b) pyritään jakamaan asianmukaisessa aikataulussa riittävästi ja tarkoituksenmukaisesti taajuuksia unionin politiikkatavoitteiden tueksi ja niin, että voidaan mahdollisimman hyvin vastata langattoman dataliikenteen kasvavaan kysyntään ja mahdollistaa siten kaupallisten ja julkisten palveluiden kehittyminen ottaen huomioon tärkeät yleisen edun mukaiset tavoitteet, kuten kulttuurinen monimuotoisuus ja viestintän moniarvoisuus; sitä varten olisi pyrittävä kaikin tavoin erittelemään 9 artiklassa tarkoitettujen taajuuksien kartoituksen pohjalta vähintään 1 200 MHz:n laajuinen soveltuva taajuusalue vuoteen 2015 mennessä. Tähän lukuun sisältyvät jo käytössä olevat taajuudet;
- c) poistetaan digitaalinen kahtiajako ja tuetaan Euroopan digitaalistrategiassa asetettuja tavoitteita edistämällä mahdollisuutta tarjota kaikkien unionin kansalaisten käyttöön vuoteen 2020 mennessä vähintään siirtonopeudella 30 Mbit/s toimiva laajakaistayhteys ja toteuttamalla tavoite siitä, että unionissa ovat käytössä nopeimmat mahdolliset laajakaistayhteydet ja suurin laajakaistakapasiteetti;
- d) annetaan unionille mahdollisuus nousta johtavaan asemaan langattoman sähköisen viestinnän laajakaistapalveluissa vapauttamalla riittävästi taajuuksia kustannustehokkailla taajuusalueilla, jotta kyseisten palveluiden saatavuus yleistyy;
- e) varmistetaan mahdollisuuksien tarjoaminen niin kaupalliselle kuin julkiselle alalle lisäämällä mobiililaajakaistan kapasiteettia;
- f) edistetään innovaatioita ja investointeja tehostamalla taajuuksien käytön joustavuutta, soveltamalla koko unionissa johdonmukaisesti teknologia- ja palveluneutraaliuden periaatteita mahdollisesti hyväksyttävien teknologiaratkaisujen kesken ja huolehtimalla sääntelyn riittävästä ennustettavuudesta, jota edellytetään muun muassa sähköistä viestintää koskevassa sääntelykehyksessä, vapauttamalla yhdenmukaisia taajuuksia uusille edistyneille teknologioille ja sallimalla kaupankäynti taajuuksien käyttöoikeuksilla, ja luodaan näin mahdollisuuksia kehittää tulevaisuudessa unionin laajuisia digitaalisia palveluita;
- g) helpotetaan taajuuksien saantia käyttöön hyödyntämällä yleisvaluuttusten suomia etuja sähköisen viestinnän kohdalla direktiivin 2002/20/EY 5 artiklan mukaisesti;
- h) rohkaistaan infrastruktuurin passiivista yhteiskäyttöä tapauksissa, joissa se olisi oikeasuhteista ja syrjimätöntä direktiivin 2002/21/EY 12 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- i) ylläpidetään ja kehitetään toimivaa kilpailua erityisesti sähköisen viestinnän palveluissa pyrkimällä välttämään ennakkotoimenpiteillä tai jälkikäteen toteutettavilla korjaustoimilla radiotaajuuksien liiallista kasautumista tietyille yrityksille tavalla, joka merkittävästi haittaa kilpailua;
- j) vähennetään sisämarkkinoiden hajanaisuutta ja hyödynnetään täysimääräisesti niihin liittyvää potentiaalia talouskasvun ja mittakaavaetujen lisäämiseksi unionin tasolla tehostamalla mahdollisuuksien mukaan taajuuksien käyttöön ja saatavuuteen liittyvien teknisten ehtojen koordinoitua ja yhdenmukaistamista;
- k) vältetään muiden radioteknisten ja muunlaisten laitteiden aiheuttamia häiriöitä muun muassa helpottamalla sellaisten standardien kehittämistä, joiden avulla taajuuksien käyttö tehostuu, ja parantamalla vastaanotinten häiriösuojauksia ottaen erityisesti huomioon radiolaitteiden ja -sovellusten lisääntyvän määrän ja tiheyden kumulatiiviset vaikutukset;
- l) parannetaan uusien kuluttajatuotteiden ja -teknologioiden helppokäyttöisyyttä, jotta varmistetaan kuluttajien tuki digitaaliseen teknologiaan siirtymiselle sekä digitaaliylijäädän tehokas hyödyntäminen;
- m) pienennetään unionin hiilijalanjälkeä parantamalla langattomissa viestintäverkoissa ja laitteissa käytettävän teknologian tehokkuutta ja näiden verkkojen ja laitteiden energiatehokkuutta.

4 artikla

Tehokkuuden ja joustavuuden lisääminen

1. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa ja tarvittaessa edistettävä taajuuksien yhteiskäyttöä ja muunlaista rinnakkaista hyödyntämistä.

Jäsenvaltioiden on myös edistettävä nykyisten ja uusien, mukaan lukien valkoisia kohtia ("white spaces") hyödyntävien teknologioiden kehittämistä, esimerkkinä kognitiivinen radioteknologia.

2. Jäsenvaltioiden ja komission on tehtävä yhteistyötä tehostukseen taajuuksien joustavaa käyttöä, jotta edistetään innovointia ja investointeja, mahdollistamalla uusien teknologioiden käyttö sekä siirtämällä tai vuokraamalla taajuuksien käyttöoikeuksia.

3. Jäsenvaltioiden ja komission on yhteistyössä edistettävä radiolaitteiden ja telepätelaitteiden sekä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden ja verkkojen standardien kehittämistä ja yhdenmukaistamista käyttäen tarpeen mukaan komission standardointitoimiksimiäntöjä asianmukaisille standardointielimille. Erityistä huomiota on kiinnitettävä vammaisten käyttöön tarkoitettuja laitteita koskeviin standardeihin.

4. Jäsenvaltioiden on edistettävä kognitiivisten teknologioiden ja sijaintitietoa hyödyntävien tietokantojen kaltaisia uusia teknologioita koskevaa tutkimus- ja kehittämistoimintaa.

5. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön mahdollisuuksien mukaan sellaiset taajuuksien käyttöoikeuksien myöntämisehdot ja -menettelyt, joilla edistetään kilpailua, investointeja ja taajuuksien tehokasta käyttöä julkisena hyödykkeenä sekä uusien ja nykyisten palvelujen ja laitteiden rinnakkaiskäyttöä. Jäsenvaltioiden on lisäksi edistettävä taajuuksien tehokkaan käytön jatkamista verkkojen, laitteiden ja sovellusten osalta.

6. Jos taajuuksien käyttöoikeuksien tosiasiallisen hyödyntämisen varmistamiseksi ja taajuuksien varastoinnin estämiseksi on tarpeen, jäsenvaltiot voivat harkita asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamista, kuten taloudellisten seuraamusten määräämistä, kannustinpalkkioihin perustuvien välineiden käyttöä tai käyttöoikeuksien peruuttamista. Tällaiset toimenpiteet on vahvistettava ja niitä on sovellettava avoimella, syrjimättömällä ja oikeasuhtaisella tavalla.

7. Jäsenvaltioiden on direktiiviä 2002/20/EY noudattaen toteutettava sähköisen viestinnän palveluja varten 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä laajakaistapalvelujen kehittämiseen tarvittavat taajuuksien käyttötarkoitusten määrittelyyn ja valtuutuksiin liittyvät toimenpiteet, minkä tarkoituksena on saavuttaa suurin mahdollinen laajakaistakapasiteetti ja nopeimmat mahdolliset laajakaistayhteydet.

8. Jotta voitaisiin välttyä sähköisen viestinnän palvelujen käyttöön osoitettujen ja direktiivin 2002/21/EY 9 b artiklan nojalla kaikissa jäsenvaltioissa kaupankäynnin piiriin saatettujen yhdenmukaisten taajuuksien käyttöoikeuksiin liittyvien valinta-ehdojen ja -menettelyjen eroista mahdollisesti aiheutuvalta sisämarkkinoiden pirstaloitumiselta, komissio auttaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja toissijaisuusperiaatetta noudattaen määrittelemään tällaisia taajuuksien valtuutusehtoja ja -menettelyjä koskevat parhaat toimintatavat ja vaihtamaan tietoa niistä sekä kannustaa vaihtamaan tietoja näistä taajuuksista, millä on tarkoitus parantaa teknologia- ja palveluneutraaliuden periaatteita soveltamalla saavutettavaa, koko unionia koskevaa menettelyjen yhtäläisyyttä.

5 artikla

Kilpailu

1. Jäsenvaltioiden on edistettävä toimivaa kilpailua ja vältettävä kilpailun vääristymistä sähköisten viestintäpalvelujen sisämarkkinoilla direktiivien 2002/20/EY ja 2002/21/EY mukaisesti.

Niiden on myös otettava huomioon kilpailunäkökohdat myöntäessään taajuuksien käyttöoikeuksia yksityisten sähköisten viestintäverkkojen käyttäjille.

2. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet – niiden kuitenkaan rajoittamatta kilpailusääntöjen soveltamista ja jäsenvaltioiden hyväksymiä toimenpiteitä yleistä etua koskevan tavoitteen saavuttamiseksi direktiivin 2002/21/EY 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti – joilla muun muassa:

- a) rajoitetaan niiden taajuuksien määrää, joihin yksittäiselle yritykselle myönnetään käyttöoikeuksia, tai asetetaan käyttöoikeuksille ehtoja, esimerkiksi velvoittaa tarjoamaan tukkutaason käyttöoikeuden taikka kansallisen tai alueellisen verkkovierailun tietyillä taajuuskaistoilla tai tietyissä ominaisuuksilla samankaltaisten taajuuskaistojen ryhmissä, esimerkiksi sähköisen viestinnän palveluille osoitetuilla alle 1 GHz:n taajuusalueilla. Tällaisia lisäehtoja voivat asettaa vain toimivaltaiset kansalliset viranomaiset;
- b) varataan tietty osa taajuusalueesta tai taajuusalueiden ryhmästä myönnettäväksi uusille tulokkaille, jos se on asianmukaista kansallisten markkinoiden tilanteen kannalta;
- c) ollaan myöntämättä uusia taajuuksien käyttöoikeuksia tai olakseen sallimatta taajuuksien uudenlaista käyttöä tietyillä taajuuskaistoilla tai asetetaan edellytyksiä uusien taajuuksien käyttöoikeuksien myöntämiselle tai uusien käyttötarkoitusten valtuuttamiselle, jotta vältetään kilpailun vääristyminen sen johdosta, että käyttöoikeuksia myönnetään tai siirretään tai että ne kasautuvat;
- d) estetään taajuuksien käyttöoikeuksien siirron tai asetetaan sille ehtoja, jos se ei kuulu kansallisen tai unionin harjoittaman yrityskeskittymien valvonnan piiriin ja jos se todennäköisesti häiritä merkittävästi kilpailua;

e) tehdään olemassa oleviin oikeuksiin muutoksia direktiivin 2002/20/EY mukaisesti, kun se on tarpeellista radiotaajuuksien käyttöoikeuksien siirtämisestä tai kasautumisesta aiheutuuneen kilpailun vääristymisen korjaamiseksi jälkikäteen.

3. Jos jäsenvaltiot haluavat hyväksyä jonkin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, niiden on toimittava direktiivin 2002/20/EY mukaisten, taajuuksien käyttöoikeuksia koskevien ehtojen määräämistä tai muuttamista koskevien menettelyjen mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen viestinnän palveluja koskevissa valtuutus- ja valintamenettelyissä edistetään toimivaa kilpailua unionin kansalaisten, kuluttajien ja yritysten edun mukaisesti.

6 artikla

Langattoman laajakaistaviestinnän taajuustarpeet

1. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että unionissa on saatavilla kattavuuden ja kapasiteetin kannalta riittävästi taajuuksia, jolloin unionin laajakaistayhteydet voivat olla maailman nopeimmat, auttaakseen tavoitteessa, jonka mukaan langattomat sovellukset ja Euroopan johtava asema uusien palveluiden alalla tosiasiallisesti auttavat osaltaan luomaan taluskasvua, ja jotta saavutettaisiin tavoite, jonka mukaan kaikkien kansalaisten ulottuvilla on vuoteen 2020 mennessä vähintään siirtonopeudella 30 Mbit/s toimiva laajakaistaliittymä.

2. Edistääkseen langattomien laajakaistapalvelujen kattavampaa saatavuutta unionin kansalaisten ja kuluttajien hyödyksi jäsenvaltioiden on asetettava saataville päätöksissä 2008/411/EY (3,4–3,8 GHz), 2008/477/EY (2,5–2,69 GHz) ja 2009/766/EY (900–1 800 MHz) osoitetut taajuusalueet mainituissa päätöksissä esitettyjen ehtojen ja edellytysten mukaisesti. Markkinakäynnistä riippuen jäsenvaltioiden on suoritettava valtuutusmenettely 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä, rajoittamatta kuitenkaan nykyisten palveluiden käyttöönottoa, sellaisin ehdoin, joiden perusteella kuluttajat voivat hyödyntää helposti langattomia laajakaistapalveluja.

3. Jäsenvaltioiden on edistettävä sitä, että sähköisten viestintäpalveluiden tarjoajat saattavat verkkonsa vastaamaan uusinta ja tehokkainta teknologiaa taajuusyliäämien luomiseksi itselleen teknologia- ja palveluneutraaliuden periaatteiden mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä toteutettava valtuutusprosessi, jotta 800 MHz:n taajuusalue saadaan sähköisen viestinnän palvelujen käyttöön. Jos jäsenvaltion poikkeukselliset kansalliset tai paikalliset olosuhteet tai rajat ylittävät taajuuksien koordinoitongelmat estävät kyseisen taajuusalueen saatavuuden tuossa jäsenvaltiossa, komissio myöntää yksittäisiä poikkeuksia vuoden 2015 loppuun saakka asianomaisen jäsenvaltion toimittaman, asianmukaisesti perustellun hakemuksen perusteella.

Jos varmennetut rajat ylittävät taajuuksien koordinoitongelmat yhden tai useamman maan, mukaan lukien ehdokasmaiden tai liittyvien maiden, kanssa jatkuvat vuoden 2015 lopun jälkeen ja estävät pääsyy 800 MHz:n taajuuskaistaan, komissio myöntää poikkeuksia vuosittain, kunnes tällaisista ongelmista on päästy.

Jäsenvaltioiden, joille on myönnetty ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitettu poikkeus, on varmistettava, että 800 MHz:n taajuuskaistan käyttö ei estä sen saatavuutta muita sähköisen viestinnän palveluja kuin naapurijäsenvaltioiden yleisradiotoimintaa varten.

Tätä kohtaa sovelletaan myös Kyproksen tasavallan taajuuksien koordinoitua koskeviin ongelmiin, jotka johtuvat siitä, että Kyproksen hallitusta estetään suorittamasta tehokasta valvontaa osalla Kyproksen aluetta.

5. Jäsenvaltiot seuraavat yhteistyössä komission kanssa jatkuvasti langattomien laajakaistapalveluiden kapasiteettitarpeita. Komissio arvioi 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tutkimuksen tulosten perusteella tarvetta ryhtyä yhdenmukaistamaan muita taajuusalueita ja antaa asiasta kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään tammikuun 1 päivänä 2015.

Jäsenvaltiot voivat unionin lainsäädäntöä noudattaen tarvittaessa varmistaa, että taajuuksien käytön siirtämisestä tai uudelleenjakamisesta aiheutuvat suorat kustannukset korvataan asianmukaisesti kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa edistettävä mahdollisuuksien mukaan taajuusalueella 800 MHz toimivien laajakaistapalvelujen saatavuutta syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla. Tässä yhteydessä niiden on selvitettävä keinoja ja tarvittaessa toteutettava teknisiä ja sääntelyllisiä toimenpiteitä, joilla voidaan varmistaa, että 800 MHz:n taajuusalueen vapauttaminen ei aiheuta haittaa taajuuksien käyttäjille ohjelma- ja tapahtumatuotannon alalla.

7. Komissio arvioi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, onko perusteltua ja mahdollista laajentaa langattomille liityntäjärjestelmille, myös langattomille lähiverkoille, jaettuja toimiluvista vapautettuja taajuuksia.

8. Jäsenvaltioiden on sallittava taajuuksien käyttöoikeuksien siirto tai vuokraaminen yhdenmukaistetuilla taajuuskaistoilla 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz ja 3,4–3,8 GHz.

9. Varmistaakseen, että kaikki kansalaiset voivat käyttää edistyskelpoisia digitaalisia palveluja, myös laajakaistaa, erityisesti syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla, jäsenvaltiot ja komissio voivat selvittää, onko saatavilla riittävästi taajuuksia internetin käytön mahdollistavien, laajakaistaa hyödyntävien satelliittipalveluiden tarjontaa varten.

10. Jäsenvaltioiden on tutkittava yhteistyössä komission kanssa mahdollisuutta laajentaa pico- ja femtosolutukiasemien

saatavuutta ja käyttöä. Niiden on otettava kaikilta osin huomioon näihin matkaviestintukiasemiin sekä taajuuksien rinnakkaiseen ja ilman erillistä toimitilua tapahtuvaan hyödyntämiseen sisältyvät mahdollisuudet, joiden avulla voidaan luoda perusta langattomalle solmuverkolle, jolla saattaa olla ratkaiseva merkitys digitaalisen kahtiajaon poistamisessa.

7 artikla

Muiden langattomien viestintäpalveluiden taajuustarpeet

Tukeakseen innovatiivisten audiovisuaalisten välineiden ja muiden palveluiden jatkokehittämistä unionin kansalaisia varten ja ottaen huomioon digitaalisiin yhtenäismarkkinoihin liittyvät taloudelliset ja sosiaaliset edut jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa pyrittävä varmistamaan, että saatavilla on riittävästi taajuuksia kyseisten palveluiden satelliittivälitteistä ja maanpäällisiä verkkoja käyttävää tarjontaa varten, jos tämä tarve on selvästi perusteltu.

8 artikla

EU:n muiden politiikka-alojen taajuustarpeet

1. Jäsenvaltioiden ja komission on varmistettava taajuuksien saatavuus ja suojattava radiotaajuudet, joita tarvitaan maapallon ilmakehän ja pinnan seurantaan, avaruussovellusten kehittämiseen ja hyödyntämiseen sekä liikennejärjestelmien parantamiseen ja erityisesti Galileo-ohjelman nojalla perustettua maailmanlaajuisia satelliittinavigointijärjestelmää⁽¹⁾, ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisia GMES-seurantaohjelmaa⁽²⁾ ja älykkäitä liikenteen turvallisuus- ja hallintajärjestelmiä varten.

2. Komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa selvityksiä energiankulutuksen vähentämisestä taajuuksien käytössä vähähiilidioksidisuuteen tähtäävän politiikan tukemiseksi, ja harkitsee taajuuksien asettamista sellaisten langattomien teknologioiden käyttöön, joilla voidaan auttaa säästämään energiaa ja tehostaa muita jakeluverkostoja, kuten vesihuoltoverkostoja, mukaan lukien älykkäät energiaverkot ja älykkäät kulutusmittarijärjestelmät.

3. Komission pyrkii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa varmistamaan, että saataville asetetaan yhdenmukaistetuina ehdoin riittävästi taajuuksia tukemaan turvallisuuteen liittyvien palvelujen kehittämistä ja niihin liittyvien laitteiden vapaata liikkuvuutta sekä innovatiivisten ja keskenään yhteensopivien ratkaisujen kehittämistä yleisen turvallisuuden takaamista, väestönsuojelua ja pelastuspalveluja varten.

4. Jäsenvaltioiden ja komission on tehtävä yhteistyötä tiedeyhteisön kanssa sellaisten tutkimus- ja kehityshankkeiden ja innovatiivisten sovellusten yksilöimiseksi, joilla voi olla merkittävää sosioekonomista vaikutusta ja/tai investointipotentiaalia, ja tarkasteltava taajuustarpeita tällaisia sovelluksia varten sekä harkittava tarvittaessa riittävien taajuuksien osoittamista tällaisten sovellusten käyttöön yhdenmukaistetuina teknisin ehdoin ja mahdollisimman kevyin hallinnollisin menettelyin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 683/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, eurooppalaisten satelliittinavigointiohjelmien (EGNOS ja Galileo) toteuttamisesta (EUVL L 196, 24.7.2008, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 911/2010, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, Euroopan maanseurantaohjelmasta (GMES) ja sen ensivaiheen toiminnasta (2011–2013) (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 1).

5. Jäsenvaltioiden on yhteistyössä komission kanssa pyrittävä varmistamaan tarvittavat taajuusalueet ohjelma- ja tapahtumatuotannolle (PMSE) sisämarkkinoiden yhdentymiskehityksen ja kulttuurin saatavuuden parantamista koskevien unionin tavoitteiden mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden ja komission on pyrittävä varmistamaan, että radiotaajuustunnistusta (RFID) ja muita esineiden internetin langattomia viestintäteknologioita varten on käytettävissä taajuuksia, ja niiden on tehtävä yhteistyötä edistääkseen esineiden internetiin liittyvän viestinnän taajuuksien jakamista koskevien standardien kehittämistä ja taajuuksien jakamisen yhdenmukaistamista kaikissa jäsenvaltioissa.

9 artikla

Kartoitus

1. Toteutetaan kartoitus, joka koskee taajuuksien nykyistä käyttöä sekä kaupallisiin että julkisiin tarkoituksiin.

Kartoituksen tavoitteet ovat seuraavat:

- a) sen perusteella voidaan yksilöidä ne taajuusalueet, joilla on mahdollista tehostaa taajuuksien nykyistä käyttöä;
- b) kartoitus auttaa yksilöimään taajuuskaistat, jotka voitaisiin jakaa uudelleen, sekä mahdollisuudet taajuuksien yhteiskäyttöön tässä päätöksessä esitettyjen unionin politiikkojen tukemiseksi ottaen kuitenkin samalla huomioon kuluttajien ja operaattorien suunnalta tulevaan kysyntään pohjautuvat tulevat taajuustarpeet sekä mahdollisuudet vastata näihin tarpeisiin;
- c) kartoituksesta on apua tutkittaessa taajuuksien erityyppistä käyttöä sekä yksityisten että julkisten käyttäjien osalta;
- d) kartoituksen avulla voidaan yksilöidä taajuuskaistoja, joita voitaisiin jakaa tai osoittaa uudelleen toiseen käyttötarkoitukseen niiden käytön tehostamiseksi, innovoinnin edistämiseksi ja kilpailun lisäämiseksi sisämarkkinoilla, ja voidaan tutkia uusia keinoja taajuuksien yhteiskäytölle niin yksityisiä kuin julkisiakin käyttäjiä hyödyttävällä tavalla ottaen samalla huomioon jakamisesta tai toiseen käyttötarkoitukseen uudelleen osoittamisesta aiheutuvat mahdolliset myönteiset ja kielteiset vaikutukset kyseisten taajuuskaistojen ja niiden lähitaajuuksien nykyisiin käyttäjiin.

2. Jotta varmistettaisiin tämän artiklan 1 kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, komissio, joka ottaa mahdollisimman tarkasti huomioon radiotaajuuspolitiikkaa käsittelevän ryhmän näkemykset, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä 1 päivään heinäkuuta 2013 mennessä:

- a) laatiakseen käytännön menettelytavat ja yhdenmukaiset mallit, joita jäsenvaltiot käyttävät kootessaan ja toimittaessaan komissiolle tietoja taajuuksien nykyisestä käytöstä, edellyttäen, että niissä noudatetaan päätöksen N:o 676/2002/EY 8 artiklan mukaisia, liikesalaisuuksia koskevia sääntöjä ja jäsenvaltioiden oikeutta olla luovuttamatta luottamuksellisia tieto-

ja, ottaen huomioon pyrkimys mahdollisimman vähäisiin hallinnollisiin rasitteisiin sekä muista unionin säännöksistä johtuvat jäsenvaltioiden nykyiset velvoitteet, erityisesti velvoite toimittaa yksityiskohtaisia tietoja;

- b) laatiakseen menetelmät, joilla tutkitaan teknologian kehityssuuntauksia sekä taajuuksien tulevia tarpeita ja kysyntää tämän päätöksen soveltamisalaa kuuluvilla unionin politiikka-aloilla erityisesti sellaisten palvelujen osalta, joita voitaisiin käyttää 400 MHz:n ja 6 GHz:n välisellä taajuusalueella, tarkoituksena määrittää taajuuksien kehittyviä ja mahdollisesti merkityksellisiä käyttömahdollisuuksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hallinnoi 1 kohdassa tarkoitettua kartoitusta 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti.

4. Komission on tehtävä tutkimus teknologian kehityssuuntauksista sekä tulevista taajuuksien tarpeista ja kysynnästä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän tutkimuksen tuloksista.

10 artikla

Kansainväliset neuvottelut

1. Taajuuskysymyksiin liittyvissä kansainvälisissä neuvotte- luissa noudatetaan seuraavia periaatteita:

- a) jos kansainvälisten neuvottelujen kohde kuuluu unionin toimivallan piiriin, unionin kanta muodostetaan unionin lainsäädännön mukaisesti;
- b) jos kansainvälisten neuvottelujen kohde kuuluu osittain unionin ja osittain jäsenvaltioiden toimivallan piiriin, unionin ja jäsenvaltioiden kesken pyritään muodostamaan yhteinen kanta vilpittömän yhteistyön periaatteen edellyttämällä tavalla.

Sovellettaessa ensimmäisen kohdan b alakohtaa unioni ja jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä noudattaen unionin ja sen jäsenvaltioiden kansainvälistä edustusta koskevaa yhtenäisyyden periaatetta.

2. Unionin on pyynnöstä annettava jäsenvaltioille oikeudellista, poliittista ja teknistä tukea taajuuskoordinointikysymysten ratkaisemiseksi unionin naapurimaiden, myös jäsenehdokasmaiden ja liittyvien maiden kanssa, niin, että asianomaiset jäsenvaltiot voivat noudattaa unionin lainsäädännöstä johtuvia velvoitteitaan. Antaessaan tällaista apua unioni käyttää kaikkia oikeudellisia ja poliittisia valtuuksiaan unionin politiikkojen täytäntöönpanon edistämiseksi.

Unionin on taajuuspoliittisten tavoitteidensa turvaamiseksi tuettava myös unionin ulkopuolisten maiden pyrkimyksiä hallinnoida taajuuksia tavalla, joka sopii yhteen unionin taajuushallinnon tavoitteiden kanssa.

3. Jäsenvaltioita sitovat niille unionin oikeudessa asetetut velvoitteet niiden neuvotellessa kolmansien maiden kanssa kahden- tai monenvälisesti. Allekirjoittaessaan ja muutoin hyväksyessään taajuuksiin liittyviä kansainvälisiä velvoitteita, jäsenvaltioiden on liitettävä allekirjoitukseensa tai muuhun hyväksymisasikirjaan yhteinen julistus, jossa niiden todetaan panevan täytäntöön kyseiset kansainväliset sopimukset tai sitoumukset niille Euroopan unionista tehdystä sopimuksesta ja Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta asetettujen velvoitteiden mukaisesti.

11 artikla

Eri elinten yhteistyö

1. Komission ja jäsenvaltioiden on yhteistyössä pyrittävä parantamaan nykyistä institutionaalista asetelmaa taajuushallinnon unionin tason koordinoinnin edistämiseksi muun muassa kahta tai useampaa jäsenvaltiota suoraan koskevista asioista tavoitteenaan kehittää sisämarkkinoita ja varmistaa, että unionin taajuuspoliittiset tavoitteet saavutetaan kokonaisuudessaan.

2. Komission ja jäsenvaltioiden on kannustettava standardointielimiä, CEPT:tä, komission yhteistä tutkimuskeskusta ja kaikkia asiaan kuuluvia osapuolia tekemään tiivistä yhteistyötä teknisissä kysymyksissä taajuuksien tehokkaan käytön edistämiseksi. Tätä varten niiden on ylläpidettävä johdonmukaisia yhteyksiä taajuuksien hallinnoinnin ja standardoinnin välillä tavalla, joka edistää sisämarkkinoita.

12 artikla

Julkinen kuuleminen

Komission on tarvittaessa järjestettävä julkisia kuulemisia kerätäkseen tietoonsa kaikkien intressitahojen ja suuren yleisön näkemykset taajuuksien käytöstä unionissa.

13 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa päätöksellä N:o 676/2002/EY perustettu Euroopan radiotaajuuskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komis-

sio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

14 artikla

Poliittisten suuntaviivojen ja tavoitteiden noudattaminen

Jäsenvaltioiden on noudatettava tässä päätöksessä säädettyjä poliittisia suuntaviivoja ja tavoitteita viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015, ellei siinä toisin säädetä.

15 artikla

Raportointi ja uudelleentarkastelu

Komissio raportoi viimeistään 10 päivänä huhtikuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän päätöksen nojalla käynnistetystä toiminnasta ja toteutetuista toimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen tämän päätöksen soveltamisen tarkastelemiseksi.

Komissio tarkastelee tämän päätöksen soveltamista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

17 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 14 päivänä maaliskuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. WAMMEN

II

(Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 244/2012,

annettu 16 päivänä tammikuuta 2012,

rakennusten energiatehokkuudesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EU täydentämisestä vahvistamalla vertailumenetelmäkitys rakennusten ja rakennusosien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/31/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2010/31/EU mukaan komission on vahvistettava delegoidulla säädöksellä vertailumenetelmäkitys rakennusten ja rakennusosien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaa varten.
- (2) Jäsenvaltioilla on velvollisuus vahvistaa energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset rakennuksille ja rakennusosille. Vaatimukset on asetettava siten, että niiden avulla voidaan saavuttaa kustannusoptimaaliset tasot. Jäsenvaltiot voivat päättää, onko kansallisena vertailutasona käytettävä kustannusoptimaalisuuslaskelmien lopputulos se, joka on laskettu makrotaloudellisesta näkökulmasta (ottaen huomioon energiatehokkuusinvestointien kustannukset ja hyödyt koko yhteiskunnalle), vai se, joka on laskettu puhtaasti rahoituksellisesta näkökulmasta (ottaen huomioon ainoastaan investoinnin itsensä). Kansalliset energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset eivät saisi olla yli 15 prosenttia alhaisemmat kuin kansalliseksi vertailutasoksi valitun kustannusoptimaalisuuslaskelman tulokset. Kustannusoptimaalisen tason on oltava niiden tehokkuustasojen rajoissa, joissa elinkaaren ajalta tehty kustannus-hyötyanalyysi on positiivinen.

- (3) Direktiivillä 2010/31/EU edistetään energiankulutuksen vähentämistä rakennetussa ympäristössä, mutta siinä korostetaan myös, että rakennusala on yksi suurimmista hiilidioksidipäästöjen lähteistä.

- (4) Energiaan liittyvien tuotteiden ekologiselle suunnittelulle asetettavien vaatimusten puitteista 21 päivänä lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/125/EY⁽²⁾ säädetään tällaisten tuotteiden energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistamisesta. Asettaessaan kansallisia vaatimuksia taloteknisille järjestelmille jäsenvaltioiden on otettava huomioon mainitun direktiivin nojalla vahvistetut täytäntöönpanotoimenpiteet. Tämän asetuksen mukaisissa laskelmissa käytettävät rakennustuotteiden suoritustasot olisi määritettävä rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011⁽³⁾ säännösten mukaisesti.

- (5) Jäsenvaltiot voivat tietyissä olosuhteissa käyttää energiatehokkuustasojen kustannustehokkuutta tai kustannusoptimaalisuutta koskevaa tavoitetta perusteena asettaessaan rakennusosille sellaisia kustannustehokkuus- tai kustannusoptimaalisuusvaatimuksia, jotka käytännössä asettaisivat esteitä joillekin rakennusten suunnittelu- tai teknisille vaihtoehdoille samalla kun ne edistäisivät energiatehokkaampien energiaan liittyvien tuotteiden käyttöä.

- (6) Vertailumenetelmäkitys koostuu direktiivin 2010/31/EU liitteessä III esitetyistä vaiheista, ja siihen sisältyvät vertailurakennusten määrittely, näihin vertailurakennuksiin sovellettavien energiatehokkuustoimenpiteiden määrittely,

⁽¹⁾ EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13.⁽²⁾ EUVL L 285, 31.10.2009, s. 10.⁽³⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

näiden toimenpiteiden primäärienergiatarpeen arviointi sekä toimenpiteiden kustannusten (eli nettohyötyarvon) laskeminen.

- (7) Direktiivin 2010/31/EU liitteessä I esitettyä energiatehokkuuden laskennan yhteistä kehystä sovelletaan myös kustannusoptimaalisuutta koskevan menetelmäkehityksen kaikkiin vaiheisiin, etenkin rakennusten ja rakennusosien energiatehokkuuden laskentaan.
- (8) Vertailumenetelmäkehityksen mukauttamiseksi kansallisiin olosuhteisiin jäsenvaltioiden olisi määritettävä rakennusten ja/tai rakennusosien arvioitu taloudellinen elinkaari, energiamuotojen, tuotteiden ja järjestelmien asianmukaiset kustannukset ja asianmukaiset ylläpito-, kiinteistönhoito- ja työvoimakustannukset, primäärienergian muuntokertoimet sekä energianhintojen oletettu kehitys niiden polttoaineiden osalta, joita niiden kansallisessa ympäristössä käytetään rakennusten energialähteenä, ottaen huomioon komission käyttöön antamat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi määritettävä sekä makrotaloudellisissa että rahoituslaskelmissa käytettävä diskonttokorko tehtyään ensin herkkyysanalyysin vähintään kahdelle korkoprosentille kussakin laskelmassa.
- (9) Jotta voidaan varmistaa, että jäsenvaltiot noudattavat yhteistä lähestymistapaa vertailumenetelmäkehityksen soveltamiseen, on asianmukaista, että komissio vahvistaa nettohyötyarvoa koskevissa laskelmissa tarvittavat keskeiset reunaehdot, kuten pitoajan alun, huomioon otettavat kustannuslajit ja käytettävän laskentajakson.
- (10) Yhteisen laskentajakson määrittely ei ole ristiriidassa sen kanssa, että jäsenvaltioilla on oikeus vahvistaa rakennusten ja/tai rakennusosien arvioitu taloudellinen elinkaari, sillä tämä voi olla pidempi tai lyhyempi kuin määrittely laskentajakso. Rakennuksen tai rakennusosan arvioidulla taloudellisella elinkaarella on vain vähäinen vaikutus laskentajaksoon, sillä viimeksi mainitun kannalta merkitsevä tekijä on pikemminkin rakennuksen peruskorjausjakso eli aika, jonka jälkeen rakennukselle tehdään peruskorjaus.
- (11) Kustannuslaskelmiin ja -ennusteisiin liittyy monia oletuksia ja epävarmuustekijöitä, kuten energianhintojen kehitys, minkä vuoksi niihin liittyy yleensä herkkyysanalyysi, jossa arvioidaan keskeisten syöteparametrien luotettavuutta. Kustannusoptimaalisuuslaskelmia varten herkkyysanalyysissä olisi käsiteltävä ainakin energianhintojen kehitystä ja diskonttokorkoa, ja parhaassa tapauksessa herkkyysanalyysin olisi katettava myös teknologian tuleva hintakehitys yhtenä laskelmien uudelleentarkastelun syötötietona.
- (12) Vertailumenetelmäkehityksen avulla jäsenvaltioiden olisi voitava verrata kustannusoptimaalisuuslaskelmien tuloksia voimassa oleviin energiatehokkuutta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin ja käyttää vertailun tuloksia sen varmistamiseen, että energiatehokkuutta koskevat vähimmäis-

vaatimukset asetetaan tasolle, joilla voidaan saavuttaa kustannusoptimaaliset tasot. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi harkittava energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten asettamista kustannusoptimaalisille tasoille niille rakennusluokille, joille ei tähän mennessä ole asetettu energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

- (13) Kustannusoptimaalisuutta koskeva menetelmä on teknologiasta riippumaton eikä suosi mitään yksittäistä teknistä ratkaisua. Se varmistaa kilpailun toimenpiteiden, kokonaisuuksien ja muunnelmien välillä rakennuksen tai rakennusosan arvioidun elinkaaren aikana.
- (14) Laskelmien tulokset sekä käytetyt syöttötiedot ja oletukset on ilmoitettava komissiolle direktiivin 2010/31/EU 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komission olisi toimitettujen tietojen avulla voitava arvioida jäsenvaltioiden edistymistä energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen saavuttamisessa ja laatia asiasta kertomus.
- (15) Hallinnollisen taakan keventämiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava vähentää laskelmien määrää määrittelemällä useampaa kuin yhtä rakennusluokkaa edustavia vertailurakennuksia, tämän kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioille direktiivissä 2010/31/EU asetettuun velvollisuuteen vahvistaa energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset tietyille rakennusluokille,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Direktiivin 2010/31/EU 5 artiklan, liitteen I ja liitteen III mukaisesti tässä asetuksessa vahvistetaan vertailumenetelmähelys, jota jäsenvaltioiden on käytettävä uusien ja olemassa olevien rakennusten ja rakennusosien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaan.

Menetelmäkehityksessä määritellään säännöt, jotka koskevat energiatehokkuustoimenpiteiden, uusiutuviin energialähteisiin perustuvien toimenpiteiden ja tällaisten toimenpiteiden kokonaisuuksien ja muunnoksien vertailua primäärienergiatehokkuuden ja niiden toteuttamiseen liittyvien kustannusten perusteella. Lisäksi siinä määritellään, kuinka näitä sääntöjä on sovellettava valittuihin vertailurakennuksiin energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen määrittämiseksi.

2 artikla

Määritelmät

Direktiivin 2010/31/EU 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä ottaen huomioon, että makrotaloudellisella tasolla tehtävässä laskelmassa huomioon ei oteta sovellettavia veroja ja maksuja:

- 1) *Kokonaiskustannuksilla* tarkoitetaan alkuperäisten investointikustannusten nykyarvojen summaa, kokonaiskäyttökustannusten ja uusintakustannusten summaa (laskettuna pitoajan alun arvoon) sekä tarvittaessa käytöstäpoistokustannuksia. Makrotaloudellisella tasolla tehtävässä laskelmassa otetaan huomioon lisäkustannuslaji *kasvihuonekaasujen kustannukset*.
- 2) *Alkuperäisillä investointikustannuksilla* tarkoitetaan kaikkia siihen ajankohtaan mennessä aiheutuneita kustannuksia, jolloin rakennus tai rakennusosa luovutetaan asiakkaalle valmiina käyttöön. Näihin kustannuksiin sisältyvät suunnittelu, rakennusosien hankinta, toimitusliittymät, asennukset ja käyttöönottoprosessit.
- 3) *Energiakustannuksilla* tarkoitetaan vuotuisia energiakustannuksia ja kiinteitä ja huippukuormitusmaksuja kansalliset verot mukaan luettuina.
- 4) *Kiinteistönhoidon kustannuksilla* tarkoitetaan kaikkia rakennuksen käyttöön liittyviä kustannuksia, mukaan lukien vakuutusmaksuista, palvelumaksuista ja muista perusmaksuista ja veroista aiheutuvat vuotuiset kustannukset.
- 5) *Ylläpito- ja korjauskustannuksilla* tarkoitetaan rakennuksen tai rakennusosan halutun laatutason ylläpito- ja korjaustoimenpiteiden vuotuisia kustannuksia. Tähän sisältyvät tarkastuksista, puhdistuksesta, säädöistä, korjauksesta ja kulutustavaroista aiheutuvat vuotuiset kustannukset.
- 6) *Kokonaiskäyttökustannuksilla* tarkoitetaan vuotuisia ylläpito- ja korjauskustannuksia, kiinteistönhoidon kustannuksia ja energiakustannuksia.
- 7) *Käytöstäpoistokustannuksilla* tarkoitetaan kustannuksia, jotka aiheutuvat rakennuksen tai rakennusosan purkamisesta sen käyttöön päätyttyä, ja niihin sisältyvät purkamisen, niiden rakennusosien poistaminen, joiden käyttöikä ei ole vielä päättynyt, kuljetus ja kierrätys.
- 8) *Vuotuisilla kustannuksilla* tarkoitetaan kokonaiskäyttökustannusten ja jaksottaisten kustannusten tai uusintakustannusten summaa, joka on maksettu tietynä vuonna.
- 9) *Uusintakustannuksilla* tarkoitetaan rakennusosan korvaamiseen tehtävää investointia arvioidun taloudellisen elinkaarren mukaisesti laskentajakson aikana.
- 10) *Kasvihuonekaasupäästöjen kustannuksilla* tarkoitetaan rakennusten energiankulutukseen liittyvien hiilidioksidipäästöjen aiheuttamien ympäristövahinkojen rahallista arvoa.
- 11) *Vertailurakennuksella* tarkoitetaan oletettua tai todellista vertailurakennusta, joka edustaa rakennuksen tyypillistä geometriaa ja tyypillisiä järjestelmiä, rakennuksen vaipan ja järjestelmien tyypillistä energiatehokkuutta, tyypillistä toiminnallisuutta ja tyypillistä kustannusrakennetta kyseessä olevassa jäsenvaltiossa ja on ilmasto-olosuhteiden ja maantieteellisen sijainnin suhteen edustava.
- 12) *Diskonttokorolla* tarkoitetaan määrättyä arvoa rahan arvon vertaamiseksi eri aikoina nykyarvossa ilmaistuna.
- 13) *Diskonttaustekijällä* tarkoitetaan kerrointa, jota käytetään muuntamaan tietynä ajankohtana esiintyvä kassavirta vastaavaksi arvoksi pitoajan alussa. Se johdetaan diskonttokorosta.
- 14) *Pitoajan alulla* tarkoitetaan vuotta, johon laskelmat perustuvat ja josta laskentajakso määritetään.
- 15) *Laskentajaksolla* tarkoitetaan laskelman kattamaa ajanjaksoa yleensä vuosina ilmaistuna.
- 16) Rakennuksen *jäännösarvolla* tarkoitetaan rakennuksen ja rakennusosien jäännösarvojen summaa laskentajakson lopussa.
- 17) *Hintakehityksellä* tarkoitetaan energian, tuotteiden, rakennusten järjestelmien, palvelujen, työvoimakustannusten, ylläpito- ja korjauskustannusten ja muiden kustannusten hintakehitystä, joka voi poiketa inflaatiotasosta.
- 18) *Energiatehokkuustoimenpiteellä* tarkoitetaan rakennukseen tehtävää muutosta, joka johtaa rakennuksen primäärienergiantarpeen pienenemiseen.
- 19) *Toimenpidekokonaisuudella* tarkoitetaan vertailurakennukseen sovellettavaa energiatehokkuustoimenpiteiden ja/tai uusiutuviin energialähteisiin perustuvien toimenpiteiden kokonaisuutta.
- 20) *Muunnoksella* tarkoitetaan sellaisen rakennukseen sovellettavien toimenpiteiden tai toimenpidekokonaisuuksien täydellisen sarjan yleistä tulosta ja kuvausta, joka voi koostua rakennuksen vaippaan kohdistuvien toimenpiteiden, passiivisten tekniikoiden, rakennuksen järjestelmiin kohdistuvien toimenpiteiden ja/tai uusiutuviin energialähteisiin perustuvien toimenpiteiden yhdistelmästä.
- 21) *Rakennusten alaluokilla* tarkoitetaan rakennustyyppien luokkia, jotka on jaoteltu koon, iän, rakennusmateriaalin, käytötavan, ilmastovyöhykkeen tai muiden perusteiden mukaan tarkemmin kuin direktiivin 2010/31/EU liitteessä I olevassa 5 kohdassa luetellut luokat. Vertailurakennukset määritellään yleensä tällaisille alaluokille.
- 22) *Ostoenergialla* tarkoitetaan energiamuodoittain ilmaistua energiaa, joka toimitetaan talotekniseen järjestelmään järjestelmän rajan yli huomioon otettuja käyttötarkoituksia varten (lämmitys, jäähdytys, ilmanvaihto, lämmin käyttövesi, valaistus, laitteet jne.) tai sähköntuotantoa varten.
- 23) *Lämmityksen tai jäähdytyksen nettoenergiantarpeella* tarkoitetaan lämpöä, joka toimitetaan ilmastoituun sisätilaan tai poistetaan sieltä haluttujen lämpöolojen ylläpitämiseksi tietyn ajanjakson aikana.
- 24) *Muualle viedyllä energialla* tarkoitetaan energiamuodoittain ilmaistua energiaa, joka toimitetaan taloteknisestä järjestelmästä kyseisen järjestelmän rajan yli ja kulutetaan järjestelmän rajan ulkopuolella.
- 25) *Ilmastoidulla sisätilalla* tarkoitetaan tilaa, jossa tiettyjä sisäilman parametreja kuten lämpötilaa ja kosteutta säädellään teknisesti esimerkiksi lämmittämällä ja jäähdyttämällä.
- 26) *Uusiutuvista lähteistä peräisin olevalla energialla* tarkoitetaan uusiutuvista, muista kuin fossiilisista lähteistä peräisin olevaa energiaa eli tuuli- ja aurinkoenergiaa, ilmalämpöenergiaa, geotermistä energiaa, hydrotermistä energiaa ja valtamerialueenergiaa, vesivoimaa, biomassaa, kaatopaikoilla ja jätevedenpuhdistamossa syntyvää kaasua ja biokaasua.

3 artikla

Vertailumenetelmäkehys

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava rakennusten ja rakennusosien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaalisten tasojen laskentaan tämän asetuksen liitteessä I vahvistettua vertailumenetelmäkehystä. Kehyksessä kuvataan kustannusoptimaalisten tasojen laskenta sekä makrotaloudellisesta että rahoituksellisesta näkökulmasta, mutta jätetään jäsenvaltioiden päätettäväksi, kumpaa laskelmaa käytetään kansallisena vertailutasona, johon kansallisia energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia arvioidaan.

2. Jäsenvaltioiden on näissä laskelmissa
- otettava pitoajan aluksi vuosi, jonka aikana laskelma tehdään;
  - käytettävä tämän asetuksen liitteessä I määriteltyä laskentajaksoa;
  - käytettävä tämän asetuksen liitteessä I määriteltyjä kustannuslajeja;
  - käytettävä hiilidioksidikustannusten laskennassa vähimmäisalarajana liitteessä II annettuja päästökauppajärjestelmän ennakoituja hiilidioksidihintoja.

3. Jäsenvaltioiden on täydennettävä vertailumenetelmäkehystä määrittämällä laskelmia varten

- rakennuksen ja/tai rakennusosan arvioitu taloudellinen elinkaari;
- diskonttokorko;
- energiamuotojen, tuotteiden ja järjestelmien kustannukset sekä ylläpito- ja korjauskustannukset, kiinteistönhoidon kustannukset ja työvoimakustannukset;
- primäärienergiakertoimet;
- oletettu energianhintojen kehitys kaikille energiamuodoille ottaen huomioon tämän asetuksen liitteessä II tarkoitettut tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on pyrittävä laskemaan ja ottamaan käyttöön energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten optimaaliset tasot niille rakennusluokille, joille ei aiemmin ole ollut olemassa erityisiä energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.

5. Jäsenvaltioiden on tehtävä analyysi, jossa määritetään laskelmien tulosten herkkyyden sovelletuissa parametreissa tapahtuville muutoksille ja joka kattaa vähintään erilaisen energianhintojen kehityksen ja erilaisten diskonttokorkojen vaikutukset makrotaloudellisiin ja rahoituksellisiin laskelmiin, ja mieluiten myös muut parametrit, joilla odotetaan olevan merkittävä vaikutus laskelmien tuloksiin, kuten muiden tekijöiden kuin energian hintakehitys.

4 artikla

Laskettujen kustannusoptimaalisten tasojen vertailu voimassa oleviin energiatehokkuutta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin

1. Kun jäsenvaltiot ovat laskeneet kustannustehokkaat vaatimustasot sekä makrotaloudellisesta että rahoituksellisesta näkökulmasta, niiden on päätettävä, kummasta tulee kansallinen vertailutaso, ja ilmoitettava päätöksestään komissiolle 6 artiklassa tarkoitetun raportoinnin yhteydessä.

Jäsenvaltioiden on verrattava 3 artiklassa tarkoitetun kansalliseksi vertailutasoksi valitun laskelman tulosta kyseessä olevan rakennusluokan voimassa oleviin energiatehokkuutta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin.

Jäsenvaltioiden on tämän vertailun tulosten avulla varmistettava energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistaminen siten, että niillä voidaan saavuttaa kustannusoptimaaliset tasot direktiivin 2010/31/EU 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. On erittäin suositeltavaa, että jäsenvaltiot yhdistävät taloudellisia ja verokannustimia saman vertailurakennuksen kustannusoptimaalisuuslaskelman tuloksen noudattamiseen.

2. Jos jäsenvaltiot ovat määritelleet vertailurakennuksen tavalla, joka mahdollistaa kustannusoptimaalisuutta koskevan laskelman tulosten soveltamisen useisiin rakennusluokkiin, ne voivat käyttää tätä tulosta varmistaakseen energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten vahvistamisen siten, että kustannusoptimaaliset tasot voidaan saavuttaa kaikissa kyseessä olevissa rakennusluokissa.

5 artikla

Kustannusoptimaalisuutta koskevien laskelmien uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava uudelleen kustannusoptimaalisuuslaskelmiaan, jotta ne voivat tarkistaa energiatehokkuutta koskevia vähimmäisvaatimuksiaan direktiivin 2010/30/EU 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Uudelleentarkastelua varten on erityisesti arvioitava hintakehitystä kustannusten syöttötiedoissa ja tarvittaessa saatettava ne ajan tasalle.

2. Uudelleentarkastelun tulokset on toimitettava komissiolle tämän asetuksen 6 artiklan mukaisessa raportissa.

6 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki laskelmissa käytetyt syöttötiedot ja oletukset sekä laskelmien tulokset. Raportissa on käsiteltävä sovellettuja primäärienergian muunto-kerroimia, makrotaloudellisella ja rahoituksellisella tasolla tehtyjen laskelmien tuloksia, tämän asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua herkkyyksianalyysia sekä oletettua energian ja hiilidioksidin hintakehitystä.

2. Jos tämän asetuksen 4 artiklassa tarkoitetun vertailun tulos osoittaa, että voimassa olevat energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset ovat huomattavasti vähemmän energiatehokkaat kuin energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten kustannusoptimaaliset tasot, kertomuksessa on esitettävä perustelut tälle erolle. Jos eroa ei voida perustella, kertomukseen

on liitettävä suunnitelma, jossa hahmotellaan asianmukaiset toimenpiteet eron kaventamiseksi merkityksettömän pieneksi vaatimusten seuraavaan tarkistukseen mennessä. Tässä yhteydessä voimassa olevien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten huomattavasti vähemmän energiatehokkaalla tasolla tarkoitetaan kaikkien voimassa olevien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten keskiarvon ja kaikkien kansallisena vertailutasona käytetystä laskelmasta saatujen kustannusoptimaalisten tasojen keskiarvon erotusta kaikissa käytetyissä vertailurakennuksissa ja rakennustyypeissä.

3. Jäsenvaltiot voivat käyttää tämän asetuksen liitteessä III esitettyä raportointimallia.

7 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan viranomaisten käytössä oleviin rakennuksiin 9 päivästä tammikuuta 2013 ja muihin rakennuksiin 9 päivästä kesäkuuta 2013 lukuun ottamatta 6 artiklan 1 kohtaa, joka tulee voimaan 30 päivänä kesäkuuta 2012 yhdenmukaisesti direktiivin 2010/31/EU 5 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kanssa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16 päivänä tammikuuta 2012.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

LIITE I

Kustannusoptimaalinen menetelmäkehys

1. VERTAILURAKENNUKSEN MÄÄRITTELY

1) Jäsenvaltioiden on määriteltävä vertailurakennukset seuraavilla rakennusluokille:

- 1) omakotitalot
- 2) kerrostalot ja usean asunnon asuinrakennukset
- 3) toimistorakennukset.

2) Toimistorakennusten lisäksi jäsenvaltioiden on määriteltävä vertailurakennukset muille direktiivin 2010/31/EU liitteessä I olevan 5 kohdan d–i alakohdassa luetelluille muiden kuin asuinrakennusten luokille, joille on vahvistettu erityiset energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

3) Jos jäsenvaltio voi osoittaa tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitetussa raportissa, että määriteltyä vertailurakennusta voidaan soveltaa useampaan kuin yhteen rakennusluokkaan, se voi vähentää käytettävien vertailurakennusten määrää ja siten laskelmien määrää. Jäsenvaltioiden on esitettävä tällaisen lähestymistavan perusteeksi analyysi, joka osoittaa, että useissa rakennusluokissa käytetty vertailurakennus edustaa kaikkien kyseisten luokkien rakennuskantaa.

4) Kutakin rakennusluokkaa varten on määriteltävä vähintään yksi vertailurakennus uusille rakennuksille ja vähintään kaksi vertailurakennusta olemassa oleville rakennuksille, joille tehdään laajamittainen korjaus. Vertailurakennukset voidaan määrittellä rakennusten alaluokille (jaoteltuna esimerkiksi koon, iän, kustannusrakenteen, rakennusmateriaalin, käyttötavan tai ilmastovyöhykkeen mukaan), joissa otetaan huomioon jäsenvaltion rakennuskannan erityispiirteet. Vertailurakennusten ja niiden erityispiirteiden on vastattava voimassa olevien tai suunniteltujen energiatehokkuusvaatimusten rakennetta.

5) Jäsenvaltiot voivat käyttää liitteessä III esitettyä raportointimallia ilmoittaakseen komissiolle vertailurakennusta määriteltäessä huomioon otetut parametrit. Jäsenvaltion rakennuskantaa koskevat tiedot, joita on käytetty lähtökohdiana vertailurakennusten määrittelyssä, olisi toimitettava komissiolle osana 6 artiklassa tarkoitettua raporttia. Erityisesti on esitettävä perustelut niiden erityispiirteiden valinnalle, joiden pohjalta vertailurakennukset on määritetty.

6) Olemassa olevien rakennusten (sekä asuinrakennusten että muiden rakennusten) osalta jäsenvaltioiden on sovellettava ainakin yhtä toimenpidettä/kokonaisuutta/muunnosta, joka edustaa rakennuksen tai rakennuksen osan ylläpitämiseksi tarvittavaa vakiokorjausta (ottamatta huomioon lakisääteisiä vaatimuksia pidemmälle meneviä ylimääräisiä energiatehokkuustoimenpiteitä).

7) Uusien rakennusten (sekä asuinrakennusten että muiden rakennusten) osalta kulloinkin sovellettavat energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset muodostavat perusvaatimukset, jotka on täytettävä.

8) Jäsenvaltioiden on laskettava kustannusoptimaaliset tasot myös olemassa oleviin rakennuksiin asennettujen rakennusosien energiatehokkuutta koskeville vähimmäisvaatimuksille tai johdettava ne rakennusten tasolla tehdyistä laskelmista. Kun asetetaan vaatimuksia olemassa oleviin rakennuksiin asennetuille rakennusosille, kustannusoptimaalisissa vaatimuksissa olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon kyseisen rakennusosan vuorovaikutus koko vertailurakennuksen tai muiden rakennusosien kanssa.

9) Jäsenvaltioiden on pyrittävä laskemaan ja asettamaan olemassa olevien rakennusten kustannusoptimaaliset vaatimukset yksittäisten taloteknisten järjestelmien tasolla tai johtamaan ne rakennusten tasolla tehdyistä laskelmista lämmityksen, jäähdytyksen, lämpimän käyttöveden, ilmastoinnin ja ilmanvaihdon (tai tällaisten järjestelmien yhdistelmän) lisäksi myös muissa kuin asuinrakennuksissa käytettävien valaistusjärjestelmien osalta.

2. ENERGIATEHOKKUUSTOIMENPITEIDEN, UUSIUTUVIIN ENERGIALÄHTEISIIN PERUSTUVIEN TOIMENPITEIDEN JA/TAI TÄLLAISTEN TOIMENPITEIDEN KOKONAISUUKSIEN JA MUUNNOSTEN MÄÄRITTELY KULLEKIN VERTAILURAKENNUKSELLE

1) Sekä uusien että olemassa olevien rakennusten energiatehokkuustoimenpiteet on määriteltävä kaikille laskelmissa käytetyille syöteparametreille, joilla on suora tai epäsuora vaikutus rakennuksen energiatehokkuuteen, mukaan lukien erittäin tehokkaat vaihtoehtoiset järjestelmät kuten energian kaukotuottojärjestelmät ja muut direktiivin 2010/31/EU 6 artiklassa luetellut vaihtoehtoiset järjestelmät.

2) Toimenpiteet voidaan yhdistää toimenpidekokonaisuuksiksi tai muunnoksiksi. Jos tietyt toimenpiteet eivät sovellu paikallisiin, taloudellisiin tai ilmasto-olosuhteisiin, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava tästä raportoidessaan komissiolle tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti.

- 3) Jäsenvaltioiden on lisäksi määriteltävä uusiutuviin energialähteisiin perustuvat toimenpiteet/kokonaisuudet/muunnokset sekä uusille että olemassa oleville rakennuksille. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾ 13 artiklan kansallisissa soveltamissäännöksissä vahvistetut sitovat velvoitteet katsotaan yhdeksi asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavaksi toimenpiteeksi/kokonaisuudeksi/muunnokseksi.
- 4) Kustannusoptimaalisten vaatimusten laskemiseksi määriteltyihin energiatehokkuutta koskeviin toimenpiteisiin/kokonaisuuksiin/muunnoksiin on sisällyttävä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeellisia voimassa olevien energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Tapauksen mukaan niihin on sisällyttävä myös toimenpiteitä/kokonaisuuksia/muunnoksia, jotka ovat tarpeellisia kansallisten tukijärjestelmien vaatimusten täyttämiseksi. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös toimenpiteet/kokonaisuudet/muunnokset, jotka ovat tarpeen lähes nollaenergiarakennusten energiatehokkuutta koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi uusissa rakennuksissa ja mahdollisesti myös direktiivin 2010/31/EU 9 artiklassa määritellyissä olemassa olevissa rakennuksissa.
- 5) Jos jäsenvaltio voi 6 artiklassa tarkoitetun raportoinnin yhteydessä toimittamiensa aikaisempien kustannusanalyysien avulla osoittaa, että tietyt toimenpiteet/kokonaisuudet/muunnokset eivät ole läheskään kustannustehokkaita, ne voidaan jättää huomioimatta laskelmissa. Tällaisia toimenpiteitä/kokonaisuuksia/muunnoksia olisi kuitenkin harkittava uudelleen laskelmien seuraavan uudelleentarkastelun yhteydessä.
- 6) Valittujen energiatehokkuustoimenpiteiden ja uusiutuviin energialähteisiin perustuvien toimenpiteiden ja niiden kokonaisuuksien/muunnosten on oltava yhteensopivia asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä I lueteltujen ja jäsenvaltioiden määrittelemien rakennuskohteen perusvaatimusten kanssa. Lisäksi niiden on oltava yhteensopivia sisäilman laatua koskevan standardin CEN 15251 tai vastaavien kansallisten standardien mukaisten ilmanlaatu- ja viihtyvyytystasojen kanssa. Jos toimenpiteet tuottavat erilaisia viihtyvyytystasoja, tämän on käytävä selvästi ilmi laskelmista.
3. TOIMENPITEIDEN JA TOIMENPIDEKOKONAISUUKSIEN SOVELTAMISESTA VERTAILURAKENNUKSEEN AIHEUTUVAN PRIMÄÄRIENERGIANTARPEEN LASKEMINEN
- 1) Energiatehokkuus lasketaan direktiivin 2010/31/EU liitteessä I vahvistetun yhteisen yleisen kehyksen mukaisesti.
- 2) Jäsenvaltioiden on laskettava energiatehokkuutta koskevien toimenpiteiden/kokonaisuuksien/muunnosten energiatehokkuus laskemalla kansallisesti määritellylle lattia-alalle ensin lämmitykseen ja jäähdytykseen tarvittava energia. Tämän jälkeen lasketaan sisätilojen lämmitykseen, jäähdytykseen, ilmanvaihtoon, lämpimään käyttöveteen ja valaistusjärjestelmiin käytetty ostoenergia.
- 3) Primäärienergiantarpeesta ja ostoenergiasta vähennetään paikan päällä tuotettu energia.
- 4) Jäsenvaltioiden on laskettava tuloksena saatava primäärienergian kulutus käyttämällä kansallisella tasolla vahvistettuja primäärienergian muuntokertoimia. Niiden on ilmoitettava primäärienergian muuntokertoimet komissiolle tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitetun raportoinnin yhteydessä.
- 5) Jäsenvaltioiden on käytettävä energiatehokkuuden laskentaan
- a) joko asiaa koskevia olemassa olevia CEN-standardeja
- b) tai vastaavaa kansallista laskentamenetelmää sillä edellytyksellä, että se on direktiivin 2010/31/EU 2 artiklan 4 kohdan ja liitteen I mukainen.
- 6) Kustannusoptimaalisuuslaskelmia varten energiatehokkuutta koskevat tulokset on ilmastava vertailurakennuksen hyötypinta-alan neliömetreinä ja niiden on viitattava primäärienergiantarpeeseen.
4. KOKONAISKUSTANNUSTEN LASKEMINEN NETTONYKYARVONA KULLEKIN VERTAILURAKENNUKSELLE
- 4.1 **Kustannuslajit**
- Jäsenvaltioiden on määriteltävä ja kuvailtava seuraavat erilliset kustannuslajit:
- a) *Alkuperäiset investointikustannukset.*
- b) *Kokonaiskäyttökustannukset.* Näihin sisältyvät rakennusosien määräajoin tapahtuvasta korvaamisesta aiheutuvat kustannukset, ja niihin saattavat tapauksen mukaan sisältyä tuotetusta energiasta saatavat tulot, jotka jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon rahoituslaskelmissa.
- c) *Energiakustannukset,* joiden on vastattava kokonaisenergiakustannuksia mukaan lukien energian hinta, kapasiteettitariffit ja verkkotariffit.
- d) *Käytöstäpoistokustannukset* tarpeen mukaan.
- Makrotaloudellisella tasolla tehtävää laskelmaa varten jäsenvaltioiden on lisäksi määriteltävä kustannuslaji
- e) *Kasvihuonekaasupäästöjen kustannukset.* Näiden on vastattava laskentajakson aikana kvantifioituja, rahallisena arvona määriteltäviä ja diskontattuja kiinteistönhoidon kustannuksia, jotka aiheutuvat hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistuista kasvihuonekaasupäästöistä.

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16.

4.2 Kustannuslaskennan yleiset periaatteet

- 1) Jäsenvaltiot voivat käyttää energiakustannusten kehityksen ennakoinnissa tämän asetuksen liitteen II mukaisia energianhintojen kehitysnusteita öljyn, kaasun, hiilen ja sähkön osalta, lähtien näiden energialähteiden keskimääräisistä absoluuttisista energianhinnoista (euroina) laskelman toteuttamisvuonna.

Jäsenvaltioiden on lisäksi laadittava energianhintojen kansalliset kehitysnusteet muille energiamuodoille, joita niissä käytetään merkittäviä määriä alueellisesti tai paikallisesti, sekä tarvittaessa myös huippukuormitustariffeille. Niiden on raportoitava komissiolle ennakoidusta hintakehityksestä ja eri energiamuotojen nykyisistä osuuksista rakennusten energiankulutuksessa.

- 2) Kustannuslaskelmassa voidaan ottaa huomioon myös tulevan (oletetun) hintakehityksen vaikutus muihin kuin energiakustannuksiin, rakennusosien korvaamiseen laskentajakson aikana ja tarvittaessa käytöstäpoistokustannuksiin. Hintojen kehitys, myös innovoinnin ja teknologian mukauttamisesta johtuva, on otettava huomioon kun laskelmia tarkastellaan uudelleen ja päivitetään.
- 3) Edellä olevan a–d alakohdan mukaisten kustannuslajien kustannustietojen on oltava markkinaperusteisia sekä ajallisesti ja paikallisesti johdonmukaisia. Kustannukset olisi ilmaistava todellisina kustannuksina inflaatiota huomioon ottamatta. Kustannukset arvioidaan maatasolla.
- 4) Toimenpiteen/kokonaisuuden/muunnoksen kokonaiskustannuksia määritettäessä huomioon ei tarvitse ottaa seuraavia:
- kustannukset, jotka ovat samat kaikissa arvioiduissa toimenpiteissä/kokonaisuuksissa/muunnoksissa
  - rakennusosiin liittyvät kustannukset, jotka eivät vaikuta rakennuksen energiatehokkuuteen.

Kaikki muut kustannukset on otettava täysimääräisesti huomioon kokonaiskustannuksia laskettaessa.

- 5) Jäännösarvo määritetään tietyn rakennusosan alkuperäisten investointikustannusten tai uudistuskustannusten tapoistona laskentajakson loppuun diskontattuna laskentajakson alun arvoon. Poistoaika määräytyy rakennuksen tai rakennusosan taloudellisen elinkaaren mukaan. Rakennusosien jäännösarvoja voidaan joutua korjaamaan kustannuksilla, jotka aiheutuvat niiden poistamisesta rakennuksesta rakennuksen arvioidun taloudellisen elinkaaren lopussa.
- 6) Käytöstäpoistokustannukset, jos niitä sovelletaan, diskontataan ja voidaan vähentää loppuarvosta. Ne voidaan joutua ensin diskonttaamaan arvioidun taloudellisen elinkaaren lopusta laskentajakson loppuun ja toisessa vaiheessa diskonttaamaan laskentajakson alkuun.
- 7) Laskentajakson lopussa otetaan huomioon komponenttien ja rakennusosien käytöstäpoistokustannukset (tapauksen mukaan) tai jäännösarvo, jotta voidaan määrittää rakennuksen arvioidun taloudellisen elinkaaren lopulliset kustannukset.
- 8) Jäsenvaltioiden on käytettävä 30 vuoden laskentajaksoa asuinrakennuksille ja julkisille rakennuksille ja 20 vuoden laskentajaksoa liikerakennuksille, jotka eivät ole asuinrakennuksia.
- 9) Jäsenvaltioita kehoitetaan käyttämään standardin EN 15459 rakennusosien taloudellisia tietoja koskevaa liitettä A määrittäessään kyseisten rakennusosien arvioituja taloudellisia elinkaaria. Jos rakennusosille on määriteltäviä muita arvioituja taloudellisia elinkaaria, niistä olisi ilmoitettava komissiolle 6 artiklassa tarkoitetun raportoinnin yhteydessä. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tasolla rakennuksen arvioitu taloudellinen elinkaari.

4.3 Kokonaiskustannusten laskenta rahoituslaskelmassa

- 1) Kun toimenpiteen/kokonaisuuden/muunnoksen kokonaiskustannuksia määritetään rahoituslaskelmaa varten, huomioon otettavat merkitykselliset hinnat ovat asiakkaan maksamat hinnat mukaan lukien kaikki sovellettavat verot, myös alv ja maksut. Laskelmaan olisi mieluiten sisällytettävä myös eri toimenpiteille/kokonaisuuksille/muunnoksille saatavilla olevat tuet, mutta jäsenvaltiot voivat jättää tuet huomioimatta, kunhan ne varmistavat, että tällaisessa tapauksessa huomioimatta jätetään teknologiaan liittyvien tukien ja tukijärjestelmien lisäksi myös mahdollisesti käytössä olevat energian hintatuet.
- 2) Rakennusten ja rakennusosien kokonaiskustannukset lasketaan summaamalla erityyppiset kustannukset ja soveltamalla niihin diskonttokorkoa diskonttaustekijän avulla, jotta kustannukset voidaan ilmaista pitoajan alun arvona, ja lisäämällä diskontattu jäännösarvo seuraavasti:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

jossa

τ on laskentajakso

$C_g(\tau)$ on laskentajakson kokonaiskustannukset (pitoajan alusta τ_0)

- C_I on toimenpiteen tai toimenpidekokonaisuuden j alkuperäiset investointikustannukset
- $C_{a,i}(j)$ on toimenpiteen tai toimenpidekokonaisuuden j vuotuiset kustannukset vuonna i
- $V_{f,\tau}(j)$ on toimenpiteen tai toimenpidekokonaisuuden j jäännösarvo laskentajakson lopussa (diskontattuna pitoajan alkuun τ_0).
- $R_d(i)$ on diskonttokorkoon r perustuva vuoden i diskonttaustekijä, joka lasketaan

seuraavasti:

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1+r/100} \right)^p$$

jossa p on vuosien lukumäärä pitoajan alusta ja r on reaalin diskonttokorko.

- 3) Jäsenvaltioiden on määritettävä rahoituslaskelmassa käytettävä diskonttokorko tehtyään ensin herkkyyssanalyysin vähintään kahdelle valitsemalleen korkoprosentille.

4.4 Kokonaiskustannusten laskenta makrotaloudellisessa laskelmassa

- 1) Kun toimenpiteen/kokonaisuuden/muunnoksen kokonaiskustannuksia määritetään makrotaloudellista laskelmaa varten, huomioon otettavat merkitykselliset hinnat ovat hinnat ilman kaikkia sovellettavia veroja, alv:tä, maksuja ja tukia.
- 2) Kun toimenpiteen/kokonaisuuden/muunnoksen kokonaiskustannuksia määritetään makrotaloudellisella tasolla, 4.1 kohdassa lueteltujen kustannuslajien lisäksi huomioon otetaan uusi kustannuslaji kasvihuonekaasupäästöjen kustannukset, jolloin kokonaiskustannusten laskentamenetelmää mukautetaan seuraavasti:

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j)R_d(i) + C_{c,i}(j)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

jossa:

$C_{c,i}(j)$ on toimenpiteen tai toimenpidekokonaisuuden j hiilidioksidikustannukset vuonna i .

- 3) Jäsenvaltioiden on laskettava toimenpiteiden/kokonaisuuksien/muunnosten kumulatiiviset hiilidioksidikustannukset laskentajaksolta kertomalla vuotuisten kasvihuonekaasupäästöjen summa kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien oletetulla hinnalla hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti jokaiselta vuodelta, jolle päästöoikeuksia on myönnetty, käyttäen vähimmäisalarajana aluksi vähintään 20 euroa hiilidioksidiekvivalenttitonnia kohti vuoteen 2025, 35 euroa vuoteen 2030 ja 50 euroa vuoden 2030 jälkeen komission nykyisten ennakoitujen päästökauppajärjestelmän hiilidioksidihintaskenaarioiden mukaisesti (mitattuna vuoden 2008 euromääräisinä reaali- ja kiinteinä hintoina ja mukautettuna laskenta-ajankohdan ja valitun menetelmän mukaan). Päivitetty skenaariot on otettava huomioon aina kun kustannusoptimaalisuuslaskelmia tarkastellaan uudelleen.
- 4) Jäsenvaltioiden on määritettävä makrotaloudellisessa laskelmassa käytettävä diskonttokorko tehtyään ensin herkkyyssanalyysin vähintään kahdelle eri korkoprosentille, joista toisen on oltava 3 prosenttia reaalisesti ilmaistuna.
5. HERKKYYSANALYYSIN TEKEMINEN KUSTANNUSLASKELMIEN SYÖTTÖTIEDOISTA, MUKAAN LUKIEN ENERGIANHINNAT
- Herkkyyssanalyysin tarkoituksena on määritellä kustannusoptimaalisuuslaskelman tärkeimmät parametrit. Jäsenvaltioiden on tehtävä herkkyyssanalyysi diskonttokoroista käyttäen vähintään kahta reaalisesti ilmaistua diskonttokorkoa makrotaloudellisessa laskelmassa ja kahta korkoa rahoituslaskelmassa. Toisen makrotaloudellisen laskelman herkkyyssanalyysissa käytettävän diskonttokoron on oltava 3 prosenttia reaalisesti ilmaistuna. Jäsenvaltioiden on tehtävä herkkyyssanalyysi energianhintojen kehitysskenaarioista kaikkien energiamuotojen osalta, joita jäsenvaltioissa käytetään rakennuksissa merkittäviä määriä. Herkkyyssanalyysi suosittelaa laajennettavan myös muihin oleellisiin syöttötietoihin.
6. ENERGIATEHOKKUUDEN KUSTANNUSOPTIMAALISEN TASON JOHTAMINEN KULLEKIN VERTAILURAKENNUKSELLE
- 1) Jäsenvaltioiden on verrattava kunkin vertailurakennuksen osalta kokonaiskustannusten tuloksia, jotka on laskettu erilaisille energiatehokkuustoimenpiteille tai uusiutuviin energialähteisiin perustuvilla toimenpiteillä ja näiden toimenpiteiden kokonaisuuksille/muunnoksille.
- 2) Jos kustannusoptimaalisuuslaskelmien tulos antaa samat kokonaiskustannukset erilaisille energiatehokkuustasolle, jäsenvaltioita kehoitetaan käyttämään vähäisempään primäärienergian kulutukseen johtavia vaatimuksia perustana vertailulle voimassa oleviin energiatehokkuutta koskeviin vähimmäisvaatimuksiin.

- 3) Kun on tehty päätös siitä, käytetäänkö kansallisena vertailutasona makrotaloudellista vai rahoituslaskelmaa, kaikkien käytettyjen vertailurakennusten lasketuista kustannusoptimaalisista energiatehokkuustasoista on laskettava keskiarvo, jotta sitä voidaan verrata voimassa olevien energiatehokkuusvaatimusten keskiarvoon samoissa vertailurakennuksissa. Näin voidaan laskea voimassa olevien energiatehokkuusvaatimusten ja laskettujen kustannusoptimaalisten tasojen välinen ero.
-

LIITE II

Tiedot energianhintojen arvioidusta pitkän aikavälin kehityksestä

Jäsenvaltiot voivat ottaa laskelmissaan huomioon polttoaineiden ja sähkön hintojen arvioidut kehityssuuntaukset, jotka Euroopan komissio julkaisee puolivuositain päivitettyinä. Tiedot ovat saatavissa seuraavalla verkkosivulla: http://ec.europa.eu/energy/observatory/trends_2030/index_en.htm.

Kehityssuuntauksia voidaan ekstrapoloida vuotta 2030 pidemmälle, kunnes pitkän aikavälin ennusteita tulee käyttöön.

Tiedot hiilidioksidin hinnan arvioidusta pitkän aikavälin kehityksestä

Jäsenvaltioiden on käytettävä makrotaloudellisissa laskelmissa vähimmäisarajana päästökauppajärjestelmän ennakoituja hiilidioksidihintoja vuoteen 2050 ulottuvassa komission viiteskenaariossa, jossa oletetaan, että voimassa oleva lainsäädäntö on pantu täytäntöön, mutta ei oleteta hiilestä irtautumista (jäljempänä olevan taulukon ensimmäinen rivi). Ennusteissa tällä hetkellä oletettu hinta on 20 euroa vuoteen 2025, 35 euroa vuoteen 2030 ja 50 euroa vuoden 2030 jälkeen mitattuna vuoden 2008 euromääräisinä reaali- ja kiinteinä hintoina ja mukautettuna laskenta-ajankohdan ja valitun menetelmän mukaan (ks. jäljempänä oleva taulukko). Komission julkaisemat päivitetty hiilidioksidin hintaskenaariot on otettava huomioon aina kun kustannusoptimaalisuuslaskelmia tarkastellaan uudelleen.

Hiilidioksidin hintakehitys	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Viiteskenaario (hajanaiset toimet, fossiilisten polttoaineiden viitehin- nat)	16,5	20	36	50	52	51	50
Tehokkaiden teknologioiden skenaario (maailmanlaajuiset toimet, alhaiset fossiilisten poltto- aineiden hinnat)	25	38	60	64	78	115	190
Tehokkaiden teknologioiden skenaario (hajanaiset toimet, fossiilisten polttoaineiden viitehin- nat)	25	34	51	53	64	92	147

Lähde: liite 7.10 asiakirjassa <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:0288:FIN:EN:PDF>

LIITE III

Raportointimalli, jota jäsenvaltiot voivat käyttää raportoidessaan komissiolle direktiivin 2010/31/EU 5 artiklan 2 kohdan ja tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti

1. VERTAILURAKENNUKSET
  - 1.1 Ilmoittakaa kaikkien rakennusluokkien vertailurakennukset ja kuvailekaa, kuinka ne edustavat rakennuskantaa, käyttäen taulukkoa 1 (olemassa olevat rakennukset) ja taulukkoa 2 (uudet rakennukset). Lisätietoja voidaan antaa liitteenä.
  - 1.2 Antakaa maassanne käytetty lattia-alan viitearvo ja selostakaa, kuinka se on laskettu.
  - 1.3 Luetelkaa kunkin vertailurakennuksen (sekä uusien että olemassa olevien) määrittelyssä käytetyt valintaperusteet: esim. käyttötapaan, ikään, geometriaan, ilmastovyöhykkeisiin, kustannusrakenteisiin, rakennusmateriaaleihin jne. perustuva tilastollinen analyysi, ottaen huomioon myös sisä- ja ulkoilmasto-olosuhteet, ja maantieteellinen sijainti.
  - 1.4 Ilmoittakaa, onko vertailurakennus esimerkkirakennus, virtuaalinen rakennus jne.
  - 1.5 Ilmoittakaa maanne rakennuskantaa koskevat pohjatiedot.

Taulukko 1

Olemassa olevien rakennusten vertailurakennus (peruskorjaus)

Olemassa olevat rakennukset	Rakennuksen geometria ⁽¹⁾	Ikkunapinta-alan osuus rakennuksen vaipasta sekä niiden ikkunoiden osuus, joihin aurinko ei paista	Lattiapinta-ala m ² (kuten rakentamismääräyksissä)	Rakennuksen kuvaus ⁽²⁾	Kuvaus keskimääräisestä rakennustekniikasta ⁽³⁾	Keskimääräinen energiatehokkuus kWh/m ² , v (ennen investointia)	Komponenttikohdattaiset vaatimukset (tyypillinen arvo)
1) Omakotitalot ja alaluokat							
Alaluokka 1							
Alaluokka 2 jne.							
2) Kerrostalot ja usean asunnon asuinrakennukset ja alaluokat							
3) Toimistorakennukset ja alaluokat							
4) Muut muiden kuin asuinrakennusten luokat							

⁽¹⁾ Pinta-ala/tilavuus, suuntaus, pohjois-, länsi-, etelä- ja itäjulkisivun pinta-ala.⁽²⁾ Rakennusmateriaali, tyypillinen ilmatiiviyys (kvalitatiivinen), käyttötapa (tarpeen mukaan), ikä (tarpeen mukaan).⁽³⁾ Talotekniset järjestelmät, rakennusosien U-arvot, ikkunat – pinta-ala, U-arvo, g-arvo, varjostaminen, passiiviset järjestelmät jne.

Taulukko 2

Uusien rakennusten vertailurakennus

Uudet rakennukset	Rakennuksen geometria ⁽¹⁾	Ikkunapinta-alan osuus rakennuksen vaipasta sekä niiden ikkunoiden osuus, joihin aurinko ei paista	Lattiapinta-ala m ² (kuten rakentamismääräyksissä)	Tyypillinen energiatehokkuus kWh/m ² , v	Komponenttikohdittaiset vaatimukset
1) Omakotitalot ja alaluokat					
Alaluokka 1					
Alaluokka 2 jne.					
2) Kerrostalot ja usean asunnon asuinrakennukset ja alaluokat					
3) Toimistorakennukset ja alaluokat					
4) Muut muiden kuin asuinrakennusten luokat					

⁽¹⁾ Pinta-ala/tilavuus, pohjois-, länsi-, etelä- ja itäjulkisivun pinta-ala. Huomautus: Uusissa rakennuksissa rakennuksen suuntaus voi jo itsessään olla energiatehokkuustoimenpide.

Taulukko 3

Esimerkki energiatehokkuuden kannalta merkittävien tietojen peruseräilytaulukosta

	Määrä	Yksikkö	Kuvaus	
Laskelmat	Menetelmä ja väline(et)		Lyhyt kuvaus käytetystä laskentamenetelmästä (esim. viittaus standardiin EN ISO 13790) ja selvitys käytetyistä laskentavälineistä.	
	Primäärienergian muuntokertoimet		Laskelmissa käytetyt muuntokertoimet ostoenergiasta primäärienergiasta (energiamuodittain).	
Ilmasto-olosuhteet	Sijainti		Kaupungin nimi, leveys- ja pituusaste.	
	Lämmityspäivät		HDD	Arvioidaan standardin EN ISO 15927-6 mukaisesti, laskentajakso ilmoitettava.
	Jäähdytyspäivät		CDD	
	Ilmastotietojen lähde			Annetaan laskelmissa käytettyjen ilmastotietojen viitetiedot.
	Maaston kuvaus			Esim. maaseutu, esikaupunkialue, kaupunkialue. Selostus siitä, onko lähirakennusten vaikutus otettu huomioon.
Rakennuksen geometria	Pituus × leveys × korkeus		m × m × m	Liittyy lämmitettyyn/ilmastoitettuun ilmatilavuuteen (EN 13790), ja "pituutena" pidetään etelään suuntautuvan julkisivun vaakapituutta.

		Määrä	Yksikkö	Kuvaus	
Kerrosuku			—		
Pinta-alan ja tilavuuden suhde			m ² /m ³		
Ikkunapinta-alan suhde koko rakennuksen vaipan pinta-alaan	Etelä		%		
	Itä		%		
	Pohjoinen		%		
	Länsi		%		
Suuntaus			°	Etelään suuntautuvan julkisivun vaakasuuntakulma (etelään suuntautuvan julkisivun poikkeama etelästä).	
Sisäiset saannot	Rakennuksen käyttö			Direktiivin 2010/31/EU liitteessä I esitettyjen rakennusluokkien mukaisesti.	
	Keskimääräinen lämpösaanto asukkaista			W/m ²	
	Valaistusjärjestelmän ominaissähköteho			W/m ²	Ilmastoitujen huoneiden koko valaistusjärjestelmän (valaistusjärjestelmän kaikki lamput ja ohjauslaitteet) kokonaissähköteho.
	Sähkölaitteiden ominaissähköteho			W/m ²	
Rakennusosat	Seinien keskimääräinen U-arvo			W/m ² K	Kaikkien seinien painotettu U-arvo: $U_{\text{seinä}} = (U_{\text{seinä}_1} \cdot A_{\text{seinä}_1} + U_{\text{seinä}_2} \cdot A_{\text{seinä}_2} + \dots + U_{\text{seinä}_n} \cdot A_{\text{seinä}_n}) / (A_{\text{seinä}_1} + A_{\text{seinä}_2} + \dots + A_{\text{seinä}_n})$; jossa: $U_{\text{seinä}_i}$ = seinätyypin i U-arvo; $A_{\text{seinä}_i}$ = seinätyypin i kokonaispinta-ala.
	Katon keskimääräinen U-arvo			W/m ² K	Kuten seinillä.
	Kellarin keskimääräinen U-arvo			W/m ² K	Kuten seinillä.
	Ikkunoiden keskimääräinen U-arvo			W/m ² K	Kuten seinillä; huomioon olisi otettava karmista ja jakokarmeista johtuva kylmäsilta (standardin EN ISO 10077-1 mukaisesti).
	Kylmäsilat	Kokonaispituus		m	
		Keskimääräinen lineaarinen lämmönläpäisy		W/mK	
	Lämpökapasiteetti pinta-alayksikköä kohti	Ulkoseinät		J/m ² K	Arvioidaan standardin EN ISO 13786 mukaisesti.
		Sisäseinät		J/m ² K	
		Lattialaatta		J/m ² K	
	Varjostusjärjestelmän tyyppi				Esim. sälekaihtimet, kierrekaihtimet, verho jne.
	Keskimääräinen g-arvo	Lasitus		—	Lasituksen auringonsäteilyn kokonaisläpäisy (kohtisuora säteily lasitukseen), tässä: eri ikkunoiden pinta-alan mukaan painotettu arvo (arvioidaan standardin EN 410 mukaisesti).
Lasitus ja varjostus			—	Lasituksen ja ulkopuolisen auringonsuojalaitteen auringonsäteilyn kokonaisläpäisy arvioidaan standardin EN 13363-1/-2 mukaisesti.	
Vuotoilmakerroin (ilman vaihtuvuus tunnissa)			1/h	Esim. laskettuna sisä- ja ulkoilman paine-erolla 50 Pa.	

			Määrä	Yksikkö	Kuvaus	
Rakennuksen järjestelmät	Ilmanvaihtojärjestelmä	Ilman vaihtuvuus tunnissa		1/h		
		Lämmöntalteenoton hyötysuhde		%		
	Lämmitysjärjestelmän tehokkuus	Tuotanto		%	Arvioidaan seuraavien standardien mukaisesti: EN 15316-1, EN 15316-2-1, EN 15316-4-1, EN 15316-4-2, EN 15232, EN 14825 ja EN 14511.	
		Jakelu		%		
		Luovutus		%		
		Säätö		%		
	Jäähdytysjärjestelmän tehokkuus	Tuotanto		%	Arvioidaan seuraavien standardien mukaisesti: EN 14825, EN 15243, EN 14511 ja EN 15232.	
		Jakelu		%		
		Luovutus		%		
		Säätö		%		
	Käyttöveden lämmitysjärjestelmän tehokkuus	Tuotanto		%	Arvioidaan standardien EN 15316-3-2 ja EN 15316-3-3 mukaisesti.	
		Jakelu		%		
	Rakennuksen asetusarvot ja käyttöajat	Lämpötilan asetusarvo	Talvi		°C	Sisäilman operatiivinen lämpötila.
			Kesä		°C	
Kosteuden asetusarvo		Talvi		%	Sisäilman suhteellinen kosteus, tarvittaessa: "Kosteudella on vain vähäinen vaikutus lämpöaistimukseen ja havaittuun ilmanlaatuun huoneissa, joissa oleskellaan vakituisesti." (EN 15251).	
		Kesä		%		
Käyttöajat ja säädöt		Oleskelu			Esitetään huomautuksia tai viitetietoja (EN tai kansalliset standardit jne.) laskelmissa käytetyistä käyttöajoista.	
		Valaistus				
		Laitteet				
		Ilmanvaihto				
		Lämmitysjärjestelmä				
Jäähdytysjärjestelmä						
Rakennuksen energiantarve/-kulutus	Toteutettujen tärkeimpien passiivisten strategioiden (lämpö-)energiavaihtus	1) ...		kWh/v	Esim. aurinkokasvihuone, painovoimainen ilmanvaihto, luonnonvalo jne.	
		2) ...		kWh/v		
		3) ...		kWh/v		
	Lämmityksen energiantarve			kWh/v	Lämpö, joka toimitetaan ilmastoituun sisätilaan tai poistetaan sieltä haluttujen lämpöolojen ylläpitämiseksi tietyn ajanjakson aikana.	
	Jäähdytyksen energiantarve			kWh/v		
	Lämpimän käyttöveden energiantarve			kWh/v	Lämpö, joka toimitetaan nostamaan tarvittavan käyttöveden määrän lämpötilaa kylmävesiverkon lämpötilasta kulutuspaikassa määritellyyn lämpimän käyttöveden lämpötilaan.	
	Muu energiantarve (kostutus, kosteudenpoisto)			kWh/v	Taloteknisen järjestelmän avulla ilmastoituun sisätilaan toimitettava tai sieltä poistettava vesihöyryn latenttilämpö, joka tarvitaan määritellyn vähimmäis- tai enimmäiskosteuden ylläpitämiseksi kyseisessä sisätilassa (tarvittaessa).	

		Määrä	Yksikkö	Kuvaus	
	Ilmanvaihdon energiankulutus		kWh/v	Ilmanvaihtojärjestelmään syötetty sähköenergia, joka käytetään puhaltimiin ja lämmöntalteenottolaitteisiin (ei sisällä ilman esilämmitykseen tarvittavaa energiaa) sekä kostutusjärjestelmään syötettävä energia ilman kostutustarpeen tyydyttämiseksi.	
	Sisävalaistuksen energiankulutus		kWh/v	Valaistusjärjestelmään ja muihin laitteisiin/palveluihin syötetty sähköenergia.	
	Muu energiankulutus (laitteet, ulkovalaistus, apujärjestelmät jne.)		kWh/v		
Omaenergia	Uusiutuvista lähteistä peräisin oleva lämpöenergia (esim. aurinkolämpöpökeräajät)		kWh/v	Uusiutuvista lähteistä peräisin oleva energia (joka otetaan ehtymättömästä lähteestä, kuten aurinkoenergia, tuuli, vesivoima, uusiutunut biomassa) tai yhteistuonnosta peräisin oleva energia.	
	Rakennuksessa tuotettu ja siinä käytetty sähköenergia		kWh/v		
	Rakennuksessa tuotettu ja markkinoille viety sähköenergia		kWh/v		
Energiankulutus	Ostoenergia	Sähkö		kWh/v	Energiamuodoittain ilmaistu energia, joka toimitetaan talotekniseen järjestelmään järjestelmän rajan yli huomioon otettuja käyttötarkoituksia varten (lämmitys, jäähdytys, ilmanvaihto, lämmin käyttövesi, valaistus, laitteet jne.).
		Fossiiliset polttoaineet		kWh/v	
		Muu (biomassa, kaukolämmitys/-jäähdytys jne.)		kWh/v	
	Primäärienergia			kWh/v	Energia, jota ei ole muunneltu millään prosessilla.

2. MUUNNOKSIEN/TOIMENPITEIDEN/KOKONAISUUKSIEN VALINTA

- 2.1 Ilmoittakaa taulukkomuodossa valittujen muunnoksien/toimenpiteiden/kokonaisuuksien ominaispiirteet, joita sovelletaan kustannusoptimaalisuuslaskelmassa. Esittäkää ensin tavallisimmat tekniikat ja ratkaisut ja niiden jälkeen innovatiivisemmat ratkaisut. Jos aiemmista laskelmista on saatu näyttöä siitä, että toimenpiteet eivät ole läheskään kustannusoptimaalisia, taulukkoa ei tarvitse täyttää, mutta asiasta olisi raportoitava erikseen komissiolle. Tiedot voidaan esittää jäljempänä olevassa muodossa, mutta luellut esimerkit ovat ainoastaan ohjeellisia.

Taulukko 4

Ohjeellinen taulukko valittujen muunnosten/toimenpiteiden luettelointia varten

Kunkin laskelman on koskettava samaa viihtyvyytensä. Muodollisesti kunkin muunnoksen/toimenpiteen/kokonaisuuden olisi tarjottava hyväksyttävä viihtyvyys. Jos huomioon otetaan erilaisia viihtyvyytensä, vertailulta katoaa perusta.

Toimenpide	Viitetapaus	Muunnos 1	Muunnos 2	Jne.
Katon eristys				
Seinien eristys				
Ikkunat	5,7 W/m ² K (kuvaus)	2,7 W/m ² K (kuvaus)	1,9 W/m ² K (kuvaus)	
Ikkunapinta-alan osuus rakennuksen vaipasta				

Vertailurakennus

Toimenpide/ kokonaisuus/ muunnos (taulukon 4 mukaisesti)	Energiantarve		Energiankulutus					Ostoenergia lähteittäin	Primääriener- giantarve, kWh/m ² , v	Energiansäästö primääriener- giana vertailura- kennukseen verrattuna
	Lämmitys	Jäähdytys	Lämmitys	Jäähdytys	Ilmanvaihto	Lämmin käyttövesi	Valaistus			

Täyttäkää yksi taulukko kustakin vertailurakennuksesta.

Ilmoitus voidaan rajata ainoastaan tärkeimpiin toimenpiteisiin/kokonaisuuksiin, mutta tehtyjen laskelmien kokonaismäärä olisi ilmoitettava. Jos aiemmista laskelmista on saatu näyttöä siitä, että toimenpiteet eivät ole läheskään kustannusoptimaalisia, taulukkoa ei tarvitse täyttää, mutta asiasta olisi raportoitava erikseen komissiolle.

3.2.2 Ilmoittakaa erillisessä taulukossa yhteenveto maassanne käytetyistä primäärienergian muuntokertoimista.

3.2.3 Ilmoittakaa lisätaulukossa ostoenergia energiamuodoittain.

4. KOKONAISKUSTANNUSTEN LASKEMINEN

4.1 Laskekaa kunkin muunnoksen/kokonaisuuden/toimenpiteen kokonaiskustannukset seuraavaa taulukkoa käyttäen. Viitatkaa alhaisten, keskitason tai korkeiden energianhintojen skenaarioon. Vertailurakennuksen kustannuslaskelma määrää 100 prosentin tason.

4.2 Ilmoittakaa sovelletun energianhintojen kehityksen lähde.

4.3 Ilmoittakaa makrotaloudellisessa ja rahoituslaskelmassa sovellettu diskonttokorko sekä sitä koskevan herkkyyssanalyysin tulos vähintään kahdella korkoprosentilla molemmissa laskelmissa.

Taulukko 6

Tulostiedot ja kokonaiskustannuslaskelma

Täyttäkää kunkin vertailurakennuksen osalta yksi taulukko makrotaloudellisesta laskelmasta ja yksi taulukko rahoituslaskelmasta. Ilmoittakaa kustannustiedot kansallisessa valuutassa.

Muunnos/ kokonaisuus/ toimenpide (taulukon 5 mukaisesti)	Alkuperäiset investointi- kustannuk- set (pitoajan alun arvona)	Vuotuiset kokonaiskäyttökustannuk- set		Laskentajakso ⁽¹⁾ 20, 30 vuotta	Kasvihuone- kaasupäästö- jen kustan- nukset (vain mak- rotaloudelli- sessa laskelmassa)	Jäännösarvo	Diskontto- korko (eri arvot makrotalou- dellisessa ja rahoituslas- kelmassa)	Arvioitu taloudellinen elinkaari	Käytöstä- poistokus- tannukset (tarvittaessa)	Lasketut kokonais- kustannuk- set
		Vuotuiset ylläpito- ja korjauskus- tannukset	Kiinteistön- hoidon kustannuk- set							

⁽¹⁾ Asuinrakennuksissa ja julkisissa rakennuksissa käytetään 30 vuoden laskentajaksoa, muissa kuin asuinrakennuksissa ja liikerakennuksissa vähintään 20 vuoden jaksoa.

⁽²⁾ Tulevan (oletetun) hintakehityksen vaikutus on otettava huomioon, jos komponentteja vaihdetaan laskentajakson aikana.

4.4 Ilmoittakaa kokonaiskustannusten laskennassa käytetyt syöteparametrit (työvoimakustannukset, teknologiakustannukset jne.).

4.5 Suorittakaa herkkyyssanalyysin laskelmat tärkeimmistä kustannuksista ja energiakustannuksista sekä sovelletusta diskonttokorosta sekä makrotaloudellista että rahoituslaskelmaa varten. Käyttäkää kustakin kustannusmuunnelmasta erillistä taulukkoa edellä olevan taulukon mallin mukaisesti.

4.6 Ilmoittakaa makrotaloudellisessa laskelmassa oletettu kasvihuonekaasupäästöjen hinta.

5. VERTAILURAKENNUSTEN KUSTANNUSOPTIMAALINEN TASO
- 5.1 Ilmoittakaa kunkin tapauksen taloudellisesti optimaalinen energiatehokkuustaso suhteessa vertailurakennuksiin primäärienergiana (kWh/m² vuodessa, tai jos sovelletaan järjestelmätason lähestymistapaa, asianmukaisena yksikkönä, esim. U-arvona) ja ilmoittakaa, onko kustannusoptimaalinen taso laskettu makrotaloudellisella vai rahoituk-sellisella tasolla.
6. VERTAILU
- 6.1 Jos ero on merkittävä, perustelkaa se, ja jos sitä ei voida (täysin) perustella, esittäkää suunnitelma sen kaventami-seksi.

Taulukko 7

Vertailutaulukko uusille ja olemassa oleville rakennuksille

Vertailurakennus	Kustannusoptimaalinen vaihteluväli/taso (mistä mihin) kWh/m ² , v (järjestelmätason lähestymistavassa asianmukaisena yksikkönä)	Vertailurakennusten voimassa olevat vaatimukset kWh/m ² , v	Ero

Eron perustelut:

Suunnitelma eron kaventamiseksi, jos eroa ei voida perustella:

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 245/2012,

annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012,

asetuksen (EY) N:o 1187/2009 muuttamisesta Dominikaaniseen tasavaltaan vietävien maidon ja maitotuotteiden osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽¹⁾ ja erityisesti sen 170 artiklan ja 171 artiklan 1 kohdan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöksistä maidon ja maitotuotteiden vientitodistusten ja vientitukien osalta 27 päivänä marraskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1187/2009⁽²⁾ 27 artiklassa säädetään, että Dominikaanisen tasavallan avaamassa maitojauheen vientikiintiössä etusijalle on asetettava vientitukinimikkeistön erityisiin tuotekodeihin kuuluvat tuotteet. Tämä rajoitus otettiin käyttöön, jottei todistushakemuksia esitettäisi liikaa, mikä voisi johtaa markkinoiden pirstaloitumiseen ja aiheuttaa unionin viejien markkinaosuuden menetyksen riskin.
- (2) Kiintiövuonna 2011/2012 haetut määrät olivat ensimmäistä kertaa pienemmät kuin käytettävissä olevat kiintiömäärät. Olisi asianmukaista jakaa jäljellä olevat määrät hakijoille, jotka ottavat mielellään vastaan hakemiaan määriä suuremman määrän, edellyttäen että vakuutta korotetaan vastaavasti.
- (3) Jotta kiintiötä käytettäisiin mahdollisimman paljon tulevina vuosina, on asianmukaista ulottaa todistushakemukset koskemaan CARIFORUM-valtioiden sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisessä talouskumppanuussopimuksessa⁽³⁾, jonka allekirjoittaminen ja väliaikainen soveltaminen hyväksyttiin neuvoston päätöksellä 2008/805/EY⁽⁴⁾, määrättyyn tariffikiintiöön kuuluvia kaikkia tuotteita. Lisäksi vientitodistusten voimassaolajan osalta asetuksen (EY) N:o 1187/2009 6 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta ei saisi rajoittaa koskemaan vain tuotteita, jotka kuuluvat mainitun asetuksen liitteessä I tarkoitettuun samaan tuoteluokkaan, vaan se olisi laajennettava koskemaan kaikkia tariffikiintiöön kuuluvia tuotteita.
- (4) Koska vientitukien määräksi on vahvistettu nolla vuodesta 2008 alkaen, todistushakemuksissa ja todistuksissa

olisi mainittava tukinimikkeistön tuotekoodien sijaan yhdistetyn nimikkeistön koodit. Asianomaisia säännöksiä olisi muutettava vastaavasti.

- (5) Moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi on tarpeen, että komissiolle ilmoitetaan ennen 31 päivää elokuuta määrät, joille todistuksia on annettu. Sen vuoksi annettuja määriä koskeva ilmoitus on turha ja se voidaan poistaa.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1187/2009 28 artiklan 3 kohdan a alakohdassa säädetään, että vientitodistushakemukset hyväksytään ainoastaan, jos hakija asettaa vakuuden 9 artiklan mukaisesti. Sen vuoksi 33 artiklan 1 kohdassa säädetty asetuksen 9 artiklaa koskeva poikkeus on epäjohdonmukainen.
- (7) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 1187/2009 olisi muutettava.
- (8) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1187/2009 seuraavasti:

- 1) Korvataan 27 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- ”Todistushakemuksia voidaan jättää kaikista CN-koodeihin 0402 10, 0402 21 ja 0402 29 kuuluvista tuotteista.”
- 2) Korvataan 28 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
- ”Hylkäämisen uhalla ainoastaan yksi vientitodistushakemus hyväksytään yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodia kohti, ja kaikki hakemukset on jätettävä yhtä aikaa yhden jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.”
- 3) Muutetaan 31 artikla seuraavasti:
- a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään viidentenä työpäivänä todistushakemusten jättämisen määräajan päättymisestä todistushakemuksissa haetut määrät kiintiön molempien osien ja kunkin yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodin osalta tai se, ettei hakemuksia ole jätetty.”

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 318, 4.12.2009, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 289, 30.10.2008, s. 3.⁽⁴⁾ EUVL L 289, 30.10.2008, s. 1.

b) Korvataan 2 kohdan kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos jakokertoimen soveltaminen johtaa siihen, että hakijakohtainen tuotemäärä olisi alle 20 tonnia, hakija voi perua hakemuksensa. Tällaisissa tapauksissa hakijan on ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle kolmen työpäivän kuluessa komission päätöksen julkaisemisesta. Vakuus vapautetaan välittömästi. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava komissiolle kahdeksan työpäivän kuluessa komission päätöksen julkaisemisesta määrät, joita koskevat hakemukset on peruutettu ja joita koskevat vakuudet vapautettu, jaoteltuina yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodien mukaan.

Kun todistuksia haetaan tuotemäärille, jotka eivät ylitä 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä, komissio jakaa jäljellä olevat määrät suhteessa haettuihin määriin vahvistamalla jakokertoimen. Kertoimen soveltamisen tuloksena saatava määrä pyöristetään alaspäin lähimpään kilogrammaan. Toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle hyväksymänsä lisämäärä viikon kuluessa jakokertoimen julkaisemisesta. Asetettua vakuutta korotetaan tällöin vastaavasti.”

4) Muutetaan 32 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään helmikuun lopussa 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kiintiön molemmista osista määrät, joille todistuksia on annettu, jaoteltuina yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodien mukaan.”

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2012.

b) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Asetuksen 6 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa vientitodistus on voimassa myös kaikkien 27 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin koodeihin kuuluvien tuotteiden osalta.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä elokuuta komissiolle 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kiintiön molemmista osista 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua edellistä 12 kuukauden jaksoa koskevat seuraavat määrät yhdistetyn nimikkeistön tuotekoodin mukaan jaoteltuina:

- määrät, joille todistuksia ei annettu tai joiden osalta ne peruutettiin,
- viety määrä.”

5) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Sovelletaan II luvun säännöksiä, lukuun ottamatta 7 ja 10 artiklan säännöksiä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan kiintiövuodesta 2012/2013.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 246/2012,**annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mu-

kaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.

- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	IL	139,1
	JO	64,0
	MA	49,0
	TN	98,4
	TR	98,3
	ZZ	89,8
0707 00 05	JO	183,3
	TR	157,2
	ZZ	170,3
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	60,5
	TR	129,2
	ZZ	138,3
0805 10 20	EG	51,8
	IL	76,4
	MA	51,2
	TN	57,9
	TR	68,9
	ZZ	61,2
0805 50 10	EG	43,8
	TR	53,3
	ZZ	48,6
0808 10 80	AR	89,5
	BR	82,5
	CA	125,0
	CL	101,6
	CN	103,4
	MK	31,8
	US	164,1
	UY	74,9
	ZA	119,9
	ZZ	99,2
0808 30 90	AR	94,3
	CL	124,6
	CN	63,0
	ZA	91,6
	ZZ	93,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 247/2012,**annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012,****asetuksella (EY) N:o 620/2009 hallinnoitavassa korkealaatuisen naudanlihan tariffikiintiössä maaliskuuta 2012 ensimmäisten seitsemän päivän aikana jätettyjen tuontitodistushakemusten myöntämisestä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä 31 päivänä elokuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Korkealaatuisen naudanlihan tuontitariffikiintiön hallinnoinnista 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 620/2009 ⁽³⁾ säädetään tuontitodistusten hakemista ja myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1301/2006 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos todistushakemuksissa haetut määrät

ylittävät kyseisellä kiintiökaudella käytettävissä olevat määrät, kussakin todistushakemuksessa haetuille määrille olisi vahvistettava myöntämiskertoimet. Asetuksen (EY) N:o 620/2009 3 artiklan nojalla 1 ja 7 päivän maaliskuuta 2012 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haetut määrät ylittävät käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava myöntämiskerroin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 620/2009 3 artiklan mukaisesti 1 ja 7 päivän maaliskuuta 2012 välisenä aikana kiintiössä, jonka järjestysnumero on 09.4449, jätettyihin tuontitodistushakemuksiin on sovellettava jakokerrointa, joka on 0,385109 prosenttia.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ EUVL L 182, 15.7.2009, s. 25.

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 248/2012,**annettu 20 päivänä maaliskuuta 2012,****sokerialan tuotteiden tuontitodistusten jättämisen keskeyttämisen peruuttamisesta eräissä
tariffikiintiöissä**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sokerialalla 25 päivänä syyskuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 891/2009 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Todistushakemusten jättäminen keskeytettiin asetuksen (EY) N:o 891/2009 mukaisesti järjestysnumeron 09.4318 osalta 19 päivästä tammikuuta 2012 sokerialan tuotteiden tuontitodistushakemusten jättämisen keskeyttämi-

sestä eräissä tariffikiintiöissä 18 päivänä tammikuuta 2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 41/2012 ⁽³⁾.

- (2) Käyttämättömiä ja/tai osittain käytettyjä todistuksia koskevien ilmoitusten perusteella kyseisen järjestysnumeron osalta saatiin taas käyttöön määriä. Sen vuoksi olisi peruutettava hakemusten jättämisen keskeyttäminen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Peruutetaan komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 41/2012 säädetty hakemusten jättämisen keskeyttäminen järjestysnumeron 09.4318 osalta 19 päivästä tammikuuta 2012.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2012.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 254, 26.9.2009, s. 82.

⁽³⁾ EUVL L 16, 19.1.2012, s. 40.

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

